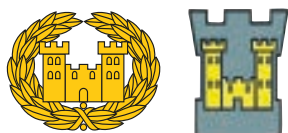

HURTTI-UKKO

Tammikuu 2019 Nro 1

Kainuun prikaatin
joukko-osastolehti ja
aliupseerikurssijulkaisu

- Toimituskunta
Päätoimittaja
evl Jarmo Keskinen
Heikki Visti
Satu Hujanen
- Taitto
Nina Karjalainen
Kajaanin Offsetpaino Oy
www.kajaaninoffsetpaino.fi

- Paino
Juvenes Print Oy
www.juvenesprint.fi

- Valokuvat
Kainuun prikaatin arkisto
Studio Salama
Satu Hujanen
Valokuvausmiehet
Kirjoittajat

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
puh. 0299 451 113
kainuunprikaati@mil.fi

Ilmestyminen
Kaksi kertaa vuodessa
tammikuussa ja heinäkuussa

57. vuosikerta
Painos 2500 kpl

maavoimat.fi/kainuun-prikaati

Kansikuvat: Ampuma- ja taistelu-
harjoitus Arctic Shield 18 toteu-
tettiin Rovajärvellä marras-joulu-
kuussa Kainuun prikaatin johta-
mana. Kuvat: Miika Moilanen

Hurtti-Ukko 1/19

Tammikuu 2019

Sisällysluettelo

Positiivista pohinää Kainuussa!	3
Henkilöstömme - voimavaroistamme mahtavin	4
Arctic Shield 18 ja harjoittelun merkitys	6
Miehistöstä aliupseeriksi -kurssilta vaativampiin poikkeusolajentehtäviin ..	8
FISE-yhteistyö huipentui Arctic Shield 18 -harjoitukseen	10
"Olipahan hämmäkkä..."	12
Pohjois-Suomen ryhmä talvisodassa	14
Kalustoa on huollettava!	16
Kajaanin toimipiste uuteen korjaamoon	17
Ajatuksia tulenkäytön johtamisesta ja tulenkäytöstä hyökkäyksessä	18
Jotain vanhaa, jotain uutta, jotain vihreää	19
Taisteluosaston viestiverkko - 1VK hoitaa!	20
Pohjan pioneeripataljoona 2019 alueellisten pioneerijoukkojen kouluttaja ja suluttamisen valtakunnallinen vaikuttaja	21
100 -vuotias Puolustusvoimat juhli superperjantaina Oulussa 17.8.2018	22
Maakuntakomppania - tärkeä osa Pohjois-Karjalan paikallispuolustusta ..	23
Kutsuntapäivä Kiuruvedellä	24
Sotilaskoti - muutakin kuin munkki ja kahvi	25
Toimielias kiltä tekee tiivistä yhteistyötä prikaatin kanssa	26
Kiehiset toimivat vetreästi läpi vuoden	27
Pohjois-Karjalan Prikaatin Perinnekissan maanpuolustuspäivä	28
MPK:n toimintaa 25 vuotta	29
Turvallisuus ei ole itsestäänselvyys	30
Ilomantsi valmistautuu perinne- ja taistelujen päättymisjuhliin	31
2.tuliasemapatteri - tykistön aliupseerikurssi	32
Kranaatinheitinlinja - Piiru, metri, sekunti	33
Tulenojohto - osoitan maalin	34
Tuliasemalinja - tulta!	35
Viestilinja - Ajoon!	36
Jalkaväkijohdajaksi	38
Jääkäriinlinja - "KAVERIA EI JÄTETÄ"	39
Panssarintorjuntalinja - "Vain osuma ratkaisee!"	40
Tiedustelulinja - kohti tuntematonta	41
Täysillä päin ja paareilla pois	42
Toiminnan mahdollistajat	43
Kultainen kuljetus	44
Lääkintälinja - huollon erityisosaajia	45
Tuli ja liike	46
Hallintajoukkueen jäsenenä	47
Komentopaikkalinja - Viimeinen puolustuslinja	48
Sissiradistit puhaltavat yhteen hiileen	49
"Masto nousee!"	50
Pioneeritoiminta - apuaseläji	51
Kurssi huudettu!	52
Kasvot vasten uusia tuulia	54
Osumat ja iskemät	55
Uudet kasvot	58
Aliupseerikurssien parhaat alikersantit on palkittu!	59

Positiivista pöhinää Kainuussa!

► everstiluutnantti Jarmo Keskinen
päätoimittaja

Joku tuntematon sotilasjohtaja totesi alaisilleen "ette kai te pelkää, että menestys muodostuu liian suureksi". Lausahduksellaan hän tarkoitti, että kun menestystä on saavutettu tulee sitä käyttä häikäilemättömästi hyväksi. Sama pätee muuallakin kuin sotilastoiminnassa, että kun menee hyvin niin pitää antaa mennä, eikä jarrutella.

Kainuun prikaati on tehnyt jatkuvasti ja pitkäjänteisesti työtä oman toiminnan parantamiseksi ja kehittämiseksi. Se on ollut välttämätöntä suhteellisen niukkojen resurssien tilanteessa.

Loppuvuodesta Kainuun prikaati sai erittäin mieluista joululahjan. Organisaatiota vahvennetaan tulevan vuoden aikana yhdeksällätoista perusyksiköihin sijoitettavalla aliupseerilla. Tämä ja lisäksi syksyllä saatavat kadettiupseerit sekä sopimussotilaat korjaavat merkittävästi Kainuun prikaatin heikkoa kouluttajatilannetta vuoden 2019 aikana.

Kokonaisuutena tämä tarkoittaa lisää työntekijöitä Kainuun prikaatille ja tätä myöten hyvää tulee myös Kajaanin ja Kainuun alueelle. Olen myös ilolla seurannut positiivisia uutisia Terrafamen toiminnan laajentumisesta ja edelleen merkittävästä yhteistyöstä, jossa Vuokatin Urheiluopisto toimii kiinalaisten urheilijoiden valmennuskeskuksena. Nämä kaikki yhdessä luovat positiivista virettä koko alueelle, näin uskon.

Meille noiden kouluttajien saaminen on kuin lottovoitto. Se merkitsee lisää laatua koulutukseen ja takaa sen, että meidän asiak-

kaat, asevelvolliset, saavat ansaitsemaansa laadukasta mutta vaativaa koulutusta. Se tulee näkymään myös positiivisesti perusyksiköiden arjessa, erityisesti henkilöstön työ määrän tasaisempaan jakautumiseen ja työssä jaksamisena.

Kun toimitaan kovilla kierroksilla, on työssä jaksamisesta pidettävä erityistä huolta. Mikäli jaksaminen sakkaa, vaarana on se, että positiivinen vire vaihtuukin negatiiviseksi kierteeksi. Työssä jaksaminen oli Kainuun prikaatin komentajan määrittämä kärkihanke vuodelle 2017 ja hanke jatkuu edelleen. Kärkihanke toi mukanaan monta parannusaskelta erityisesti niihin työpisteisiin, joissa oli palautteen avulla havaittu haasteita. Vaikka parannusta saatiinkin aikaiseksi, asiaa seurataan herkeämättä.

Hyvät lukijat, Suomen puolustaminen ei ole ilmaista enkä tarkoi-

ta nyt rahaa, vaan sitä että meidän jokaisen panostusta tarvitaan. Kainuun prikaatin toiminta on hyvin intensiivistä ja harjoituksia paljon. Koulutuksessa on jatkuvasti noin 2700 varusmiestä ja reserviläisiä koulutetaan noin 3000 vuodessa. Runsaasti kalustoa liikkuu jatkuvasti, nyt ja tulevaisuudessa, erityisesti Kajaanin, Vuosangan ja Rovajärven alueilla.

Emme harjoittele vain harjoitusten takia, vaan jokaisella harjoituksella on tarkoituksensa. Valitettavasti, kun sotaväki liikkuu, aiheuttaa se joskus häiriöitä ja haittailmiöitä esimerkiksi liikenteelle tai ampu-mamelua lähialueille. Esittäisin, että tämäkin käännetään positiiviseksi asiaksi - Onneksi ne ovat omia, jotka harjoittelevat!

Toivotan kaikille Hurtti-Ukon luki-joille hyvää alkanutta vuotta 2019 ja jatkuvaa menestystä!

kuva: Miika Moilanen

Henkilöstömme - voimavaroistamme mahtavin

► prikaatikenraali Tuomo Repo
Kainuun prikaatin komentaja

Suomen puolustus perustuu kärkeäsuorituskykyjen ohella asevelvollisuuteen ja koulutettuun laajaan reserviin. Sodan ajan joukkojen henkilöstön tulee olla sekä laadultaan että määrältään riittävä. Myös Kainuun prikaatin toiminnan ja jatkuvan menestyksen kivijalka on henkilöstö - asevelvolliset sekä palkatut siviilit ja sotilaat.

Prikaatin kouluttamat varusmiehet ja reserviläiset ovat motivoituneita, osaavia sekä toimintakykyisiä. He muodostavat yhdessä palkatun henkilöstön kanssa suorituskykyi-

siä sodan ajan joukkoja. Asevelvolliset antavat koulutuksestaan erittäin hyvää palautetta. Esimerkiksi maanpuolustustahto, koulutuksen laatu, yleisarvio palveluksesta sekä luottamus joukon omaan suorituskykyyn ovat mittauksissa olleet jo pitkään reippaasti yli neljän (asteikko 1-5). Asevelvolliset ovat koulutukseensa ja eloon-sa prikaatissamme tyytyväisiä.

Erityisen iloinen olen siitä, että varusmiehet antavat henkilökuntamme arvosanaksi huikean korkean arvosanan 4,5. Arviointi kertoo siitä, että palkatun väkemme asenne ja suhtautuminen omaan sodan ajan henkilöstöönsä on kunnossa. Teemme töitä aidosti yhdessä ja yhteistuumin päämäärämme

saavuttamiseksi. Olemme samaa joukkoa.

Palkattu henkilöstömme on palveluksessaan kovilla. Tiukentuneet valmiusvelvoitteet, uudistuva koulutusjärjestelmä, tiivistyvä kansainvälinen toiminta, lisääntyvä materiaaalimäärä sekä koulutuksemme volyymit ja vaativuus aiheuttavat joskus työpaineen kasaantumista. Erityisesti saapumiserien loppuharjoitukset ovat vaativia. Esikunta, aluetoimistot ja huollon keskuksat työskentelevät jatkuvasti runsaan työkuorman kanssa.

Seuraamme henkilöstön työilma-
piiriä vuosittain. Tänä vuonna kyse-
lyn kahdestatoista summamuut-
tajasta kuudessa henkilöstöm-

me antoi paremman arvioinnin kuin vuosi sitten. Kun edellisenkin vuoden arvio on korkea, voidaan sanoa, että henkilöstömme voi pääosin hyvin. Erityisiä vahvuksiimme ovat henkilöstön tieto tulostavoitteista, oman työtehtävän selkeys, me-henki ja esimiestyö kaikilla tasoilla. Kohdistamme henkilöstöön liittyvät tukitoimet saamamme palautteen perusteella. Näyttöä tuloksellisista tukitoimista on viljalti, mutta loppuviimein työilmapiirin ratkaisee aina työyhteisö - esimies, alaiset ja vertaiset - itse.

Koulutuksemme hyvästä laadusta ja korkeista työilmapiirikyselyn tuloksista huolimatta on todettava, että palkatun henkilöstömme määrä on tehtäviimme nähden

niukka. Erityisesti perusyksiköiden kouluttajatilanne on ollut pitkään huolestuttava. Nyt asiaan on tulos- sa parannusta.

Puolustusvoimien saamasta sadasta uudesta vakinaisesta aliupseerista Kainuun prikaatiin kohdennuu vuoden alussa yhteensä 19 aliupseeria. Kaikki uudet aliupseerit suunnataan perusyksiköihin eli lähelle asevelvollisia. Olemme lisäksi palkanneet vuoden vaihteessa perusyksiköihin 45 määräaikaista sopimussotilasta. Aliupseereiden ohella meille kohdennetaan yksi uusi vakinainen siviilivirka. Parantuva perusyksiköiden henkilöstötilanne säteilee pikkujoukko positiivisesti myös kaikkiin muihin prikaatin työyksiköihin.

Kaksikymmentä uutta valtion vakituista virkamiestä on merkittävä resurssilisäys prikaatille ja piristysruiske myös koko Kainuun talousalueella. Kiitän esimiehiäni saamastamme tuesta. Tulevaisuutemme näyttää valoisalta.

Kiitän palkattua henkilöstöämme ja asevelvollisiamme sekä yhteistyökumppaneitamme kuluneen vuosipuolikkaan erinomaisesta työstä isänmaamme eteen. Tulokset ovat erinomaisia. Onnittelten vastavalmistuneita varusmiesjohtajia sekä toivotan uudet alokkaat tervetulleiksi Hoikankankaalle!

Toivotan kaikille lukijoille luistavia hiihtokelejä!

Arctic Shield 18 ja harjoittelun merkitys

► everstiluutnantti Jarmo Keskinen
harjoituksen johtajan apulainen

Arctic Shield 18 -harjoitus toteutettiin Rovajärven ampuma- ja harjoitusalueella 28.11.-12.12. Se jakautui kahteen vaiheeseen; ampumavaiheeseen sekä kaksipuoleiseen simulaattoriavusteiseen taisteluharjoitukseen, joka käynnistyi osittain päällekkäin ammuntojen kanssa 6.12. jatkuen aina 12.12. saakka.

Kokonaisuudessaan harjoitus kesti siis 15 päivää. Harjoituksen operatiivisena tilanteena oli kuvitteellinen (fiktiivinen) skenaario, jossa Suomi oli ”Sininen” valtio, jota ”Keltainen” valtio uhkasi pohjois-

sesta. Kuvitteellinen valtakunnan raja kulki Rovajärven harjoitusalueen pohjoispuolella.

Tilanteen kiristytessä ”Oranssi” valtio (Ruotsi) antoi tukea Siniselle valtiolle lähettämällä joukkojaan sen tueksi. Tilannekehitys oli nopea ja antoi hyvin vähän aikaa siniselle valmistella toimintaansa.

Kotiutuvien varusmiesten viimeinen ponnistus

Arctic Shield 18 oli ennen kaikkea pohjoisten joukkojen loppusotaharjoitus, jossa harjoiteltiin ja testattiin joukkojen koulutustasoa ja suorituskykyä. Pääosin joukot tulivat Kainuun prikaatista, Jääkärip-

rikaatista, Porin prikaatista, logistiikkajoukoista ja rajajoukoista.

Harjoitusjoukon kokonaisvahvuus nousi noin 4800 sotilaaseen. Tämä sisälsi myös kahdeksan eri kertausharjoitusta, joiden vahvuus oli noin 700 sotilasta.

Keskeisenä läpileikkaavana koulutusteemana harjoituksessa, niin taisteluammunnoissa kuin taisteluharjoituksessa, oli jalkaväen ja epäsuorantulen (ml. ilmasta maahan -tulenkäyttö) toiminnan yhdistäminen ja yhteistoiminta hyökkäystaistelussa.

Lopputuloksena kahdessakymmenessäviidessä taisteluammunnassa epäsuorat tuki jalkaväen tais-

telua. Näin keskeinen taistelukan-
tän ilmiö, Tuli ja Liike, saatiin yhdis-
tettyä.

Ruotsin maavoimat mukana kahdella yksiköllä

Arctic Shield 18 oli myös kansain-
välinen harjoitus, johon osallistui
Ruotsista kaksi varsin suoritusky-
kyistä yksikköä.

Tiedusteluyksikkö selvitti vihol-
lisen sijaintia ja raportoi sen liik-
keistä sekä käytti epäsuoraa tulta
ja ilmasta maahan suorituskyky-
jä vihollista vastaan. Toinen yksik-
kö oli suomalaisittain kutsuttuna
sissiyksikkö eli yksikkö, joka toimii
vihollisen selustassa ja suorittaa
iskuja vihollisen tärkeitä kohteita
vastaa. Molempien yksiköiden teh-
tävät äärimmäisen vaativia.

Harjoituksellisesti taisteluharjoitus
alkoi 6.12. Samanaikaisesti taistelu-
ammunnat jatkuivat voimaa osoit-
taen.

Vaikka Suomessa on toteutettu
aikaisemmin useita kansainvälisiä
harjoituksia, on niiden teemana
ollut yleensä yhteistoiminta kriisin-
hallintaoperaatioissa. Tässä harjoi-
tuksessa ensimmäistä kertaa har-
joitettiin Suomen ja Ruotsin välis-
tä puolustusyhteistyötä tässä laa-
juudessa kansallisen puolustuksen
teemalla.

Niin sodit kuin harjoittelet

Harjoitusta edelsi kaikkien jouk-
kojen osalta tiukka ja intensiivi-
nen valmistavien harjoitusten jak-
so. Näistä Kainuun prikaatin osal-
ta keskeisimpiä olivat aselajihar-
joitus marraskuun alussa, jossa
harjoiteltiin taisteluosaston hyök-
käystä ”äksiisimäisesti” sekä syys-
kuun alussa yhdessä ruotsalaisten
kanssa toteutettu komentopaikka-
harjoitus (Command Post Exercise,
CPX), jonka keskiössä oli Suomen
ja Ruotsin kahdenvälisen yhteis-

Kuva: Taistelukamera

toiminnan (Finnish-Swedish, FISE)
ja johtamisratkaisujen käytännön
kehittäminen sotilasalueen kehys-
sessä.

Arctic Shield 18:ssa vaativuustasoa
nostettiin entisestään. Operaati-
oita, taisteluammuntoja ja taiste-
luharjoitusta, johti sotilasalueen
komentaja apunaan esikunta. Har-
joituksessa ei ollut erillistä sotahar-
joituksen johtoa, vaan sotilasalu-
een komentaja johti harjoitusta
oman toimen ohella. Sotilasalueen
esikunnan vahvuutta ja suoritusky-
kyä nostettiin asteittain uhkatilan-
netta vastaavasti. Samoin tapah-
tui joukkojen määrälle, joka nou-
si alun 1200:sta 4800:aan.

Harjoituksessa tuli kaikille tutuk-
si päivittäiset tilanneselostukset,
aamuin ja illoin, ja jokaisella jou-
kolla oli tilanne päällä harjoituk-
sen alusta loppuun. Näinhän toi-
mittaisiin oikeassakin valmiuden
tehostamis- ja kohottamistilan-
teessa.

Eli toisin sanoen, harjoitellaan niin
kuin on ajateltu tehtävän poikke-
usoloissakin.

Hyviksi koetut mallit käyttöön tulevissa harjoituksissa

Harjoitus oli luonnollisesti iso haas-
te Kainuun prikaatille, eikä vähiten
sen kansainvälisen ulottuvuuden
johdosta. Henkilöstö on tehnyt
parhaansa tämän vaativan harjoi-
tuksen valmistelussa ja toteutuk-
sessa. ”Härkää on otettu sarvis-
ta” ja jokainen on hoitanut omaa
tonttiaan parhaansa tehden. Kii-
tokset siitä kaikille osallistuneille!

Harjoituksesta saatiin myös paljon
hyviä oppeja ja malleja tuleviin
harjoituksiin. Se oli samalla koe-
kenttä, jolla testattiin niin johta-
mista kuin nyt käytettyä harjoitus-
konseptia ja sen toimivuutta. Seu-
raavaan koitokseen on huomatta-
vasti helpompi lähteä, kun ne on jo
kertaalleen koettuja.

Miehistöstä aliupseeriksi -kurssilta vaativampiin poikkeusolojentehtäviin

► kapteeni Tanja Väyrynen

Kainuun prikaati järjesti kolmatta kertaa miehistöstä aliupseeriksi kurssin 6.4.-9.11.2018. Kurssin tavoitteena on kouluttaa osaavia ja motivoituneita reservin aliupseereita. Heidät voidaan sijoittaa nykyistä poikkeusolojen tehtävää vaativampiin tehtäviin Puolustusvoimien tarpeen mukaan.

Valinnat kurssille suorittaa Maa-voimien henkilöstöpäällikkö alue-toimistojen esityksestä. Kurssin kokonaisvahvuus oli 27 taistelijaa. Oppilaaksi valitut ovat aktiivisia toimijoita maakuntakomppanioissa ja MPK:lla tai muuten kiinnostuneita maanpuolustuksesta. Pääsyvaatimuksena on ehdottomasti varusmiespalveluksen suorittaminen, olemassa oleva tai suunniteltu poikkeusolojen aliupseerin tehtävä sekä oma halukkuus ja sitoutuminen. Monilla kurssilaisilla on kokemusta rauhanturvaajan tehtävistä ja tavoitteena päästä uudemman kerran kansainväliin tehtäviin.

Kurssi koostui kolmesta lähijaksosta ja kolmesta etäjaksosta. Ensimmäinen lähijakso oli huhtikuussa, jossa oppilaat testattiin johtajakoulutusnormien vaatimalla tavalla suorittaen peruskokeet sekä Cooperin testin. Lähijaksolla oppilaat pääsivät perehtymään Puolustusvoimien johtaja- ja kouluttajakoulutukseen ja siihen liittyen he saivat ensimmäiselle etäjaksolle roppakaupalla tehtäviä.

Ensimmäisen etäjakson teemana oli johtaja- ja kouluttajakoulutus.

kuva: Joona Ljokkoi

Jakson aikana he kirjoittivat muun muassa muistioita toimintakyvystä ja siitä, että miten ryhmänjohtajana huolehditaan alaistensa toimintakyvystä. He saivat myös tehtäväksi valmistella koulutuskortteja annetuista aiheista kuten teltan pystytys, rynnäkkökiväärin käsittely, telamiinan asentaminen.

Toisella lähijaksolla oppilaat pääsivät teoriasta käytäntöön. Lähijakso alkoi kokeilla, jonka jälkeen alkoi käytännön osuus, jossa oppilaat pitivät toiselleen koulutusrasteja, suorittivat johtajatehtäväradan, ampumataitotestin sekä suunnistuksen kokeen.

Harjoituksen viimeiset päivät vietettiin lähiharjoitusalueella opettelen jääkäriryhmän toimintoja sekä ryhmänjohtajan temppuja. Viimeiselle lähijaksolle oppilaat saivat tehtäväksi katsoa Tuntemattoman sotilaan ja kirjoittaa aiheesta muistion syväjohtamisen näkökulmasta ja pohtia elokuvassa esiintyviä erilaisia johtajatyyppejä.

Viimeinen kurssin lähijakso toteutetaan Kainuun prikaatin aselajiharjoituksen yhteydessä, jossa kurssi muodostaa yhden jääkärijoukkueen keltaiselle osapuolelle. Kurssin läpäisseet ylenevät alikersanteiksi aluetuimistojen esityksestä ensi kesänä.

kuva: Joona Ljokkoi

korpraali Andersson, reserviläinen

Miksi hakeuduit kurssille?

Olen aktiivinen oman alueen maakuntakomppaniassa, jossa on sijoitettu ryhmän varajohtajan tehtävään. Lisäksi kaverit ovat hyvässä hengessä painostaneet hakeman kurssille.

Mitä olet saanut kurssilta ja mitkä ovat olleet parasta antia kurssilla? Olen saanut paljon uusia ajatuksia johtamiseen varsinkin syväjohtamisen opintojen kautta, joita voin hyödyntää omassa siviilityössä. Parasta antia ovat olleet sotilaalliset hommat. Niitä on kiva tehdä, vaikka vettä tulee vaakatasossa. On kuin olisi lomalla töistä ja perheestä. Kurssihenki on hyvä ja porukka on huippua. Ihmiset ovat eri lähtökohdista: eri ammanteista, eri ikäluokista, erilaisista sotilastaustoista. Jokaisella on jotain annettavaa ja opetettavaa.

Onko kurssin suorittamisen suhteen ollut haasteita?

Siviilielämän, työn, muiden opintojen sekä kurssin yhteen sovittaminen on haasteellista. On tärkeää osasta priorisoida omaa ajankäyttöä.

Kenelle suosittelet kurssia?

Reserviläisille, joilla on halu oppia uutta ja ovat motivoituneita harjaantumaan ryhmänjohtamisessa. Motivaatio on nyt erilainen suorit-

taa kurssia, kuin silloin parikymppisenä. Tämä on hyvä mahdollisuus käydä aliupseerikurssi, jos oma elämäntilanne armeija-aikana ei mahdollista AUK:n käyntiä.

kuva: Joona Ljokkoi

kersantti Laatikainen, sopimussotilas

Miksi hakeuduit kurssille?

Aiemmin taustalla on reserviläisjohtajakurssi, josta innostus lähti hakeutua miehistöstä aliupseerikurssille. Ajatuksena hakeutua MPKK:lle siviilimaisteritutkintoon.

Mitä olet saanut kurssilta ja mitkä ovat olleet parasta antia kurssilla?

Kurssi tuki hyvin omaa johtajana kehittymistä, niin siviili- kuin reserviläistoimintaa ajatellen. Meillä oli erinomaiset kouluttajat, joita pääsi haastamaan. Myös ryhmäytymisen onnistui kurssilla täydellisesti,

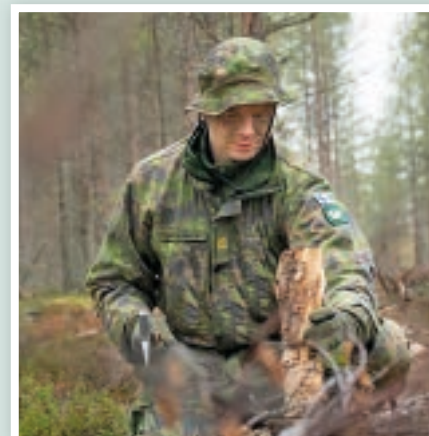
porukka tuki toisiaan ja maastoharjoituksista muodostui ennemminkin elämys kuin koettelemus. Mieleenpainuvien oli loppusota, Karhu 16, jossa jokainen pääsi varmasti haastamaan itsensä.

Onko kurssin suorittamisen suhteen ollut haasteita?

Suurin haaste itsellä oli lähijaksojen yhteensovittaminen työn ja perheen kesken, harjoituksissa "moodi" piti pystyä vaihtamaan suoraan lennosta siviilimaailmasta maanpuolustukselliseen.

Kenelle suosittelet kurssia?

Suosittelen kurssia lämpimästi kaikille itsestään kehittämistä kiinnostuneille, mikäli reserviläis- ja esimiestoiminta kiinnostaa. Harjoituksesta on turha lähteä hakemaan "helppoja" kertausharjoitusvuorokausia, vaan oma motivaatio tekemistä ja itsensä kehittämistä kohtaan pitää olla!

kuva: Miika Moilanen

FISE-yhteistyö huipentui Arctic Shield 18 -harjoitukseen

► kapteeni Teemu Virkkala

FISE (Suomi-Ruotsi) -yhteistointa ja sen kehittäminen käsittää koulutuksellisen ja operatiivisen ulottuvuuden. Tämä artikkeli keskittyy koulutusosaston vastuulla olevaan FISE-harjoitusten suunnitteluun ja toimeenpanoon.

Kainuun prikaatin vuoden 2018 kansainvälisen toiminnan päätahtuma oli Arctic Shield 18 -harjoitus. Valmistava esikuntaharjoitus toteutettiin syyskuussa ja joukkojen taisteluharjoitus joulukuussa, jolloin näyttämönä toimi Rovajärven harjoitus- ja ampuma-alue. Ruotsi osallistui joukkojen harjoitukseen kahdella yksiköllä ja esikuntahenkilöstöllä.

Harjoituksen ensimmäiset suunnittelutilaisuudet toteutettiin vuoden alussa. Ensimmäisenä tuotteena laadittiin harjoituksen suunnitteluperusteet (EXSPEC), joka lähetettiin Ruotsiin rinnakkaisen suunnitteluprosessin käynnistämiseksi.

Harjoitusperusteissa määritettiin muun muassa tavoitteet, rakenne ja ohjaus ruotsalaisten joukkojen osallistumiselle.

Harjoituksen päävalmistelutilaisuus toteutettiin elokuussa 2018 Rovajärvellä. Tilaisuudessa tarkasteltiin harjoituksen rakenne ja päivittäinen toiminta sekä aloitettiin perehtyminen operatiivisiin perusteisiin. Valmistelu toteutettiin erik-

seen perustetussa FISE-työryhmässä yhdessä ruotsalaisten kanssa. Suunnittelun tuotteena laadittiin muistio yhteisharjoituksen järjestelyistä kansallisen harjoituskäskyn laatimiseksi.

Syyskuussa toteutimme esikuntaharjoituksen Kajaanissa. Harjoituksen tarkoituksena oli esikunnan suunnittelu- ja johtamisvalmiuksien kehittäminen varsinaista Arctic

Kuvat: Taistelukamera

Shield 18 -harjoitusta varten. Harjoituksen sisältöihin menemättä yhteistoiminnan lähtökohtana on aina joukkojen suorituskyvyt ja taktiset käyttöperiaatteet.

Yhteisoperaatiot perustuvat sovituihin toimintamalleihin ja menetelmiin. Eri järjestelmien synkronointi edellyttää teknisiä konfiguraatioita tai vaihtoehtoisesti yhteysupseereiden käyttöä. Kokonaisuutta testataan ja arvioidaan harjoituksissa.

Kansallisen harjoituskäskyn julkaisun jälkeen toteutimme erillisen koordinaatiokokouksen ruotsalaisille marraskuussa 2018. Kokouksessa käsiteltiin operatiivisen yhteistoiminnan perusteet sekä ruotsalaisille erikseen laadittu harjoituskäskey (EXPLAN). Lisäksi tilaisuudessa esiteltiin harjoituksen tekninen järjestelyasiakirja molempien maiden joukko-osastojen komentajien hyväksyttäväk-

si. Kokonaisuudessaan harjoituksen valmistelu on työläs ja monitahoinen prosessi.

Vaativa suunnitteluprosessi

Puolustusyhteistyö ja siihen liittyvät harjoitukset edellyttävät laaja-alaista suunnittelua ja eri toimialojen osallistumista. Tukiorganisaation ja operatiivisen ohjauksen rooli valmistelussa on merkittävä. Valmisteluun osallistuvat muun muassa Pääesikunnan oikeudellinen osasto, Logistiikkalaitoksen esikunta, Puolustusvoimien Johtamisjärjestelmäkeskus ja Maavoimien esikunnan kansainvälinen sektori ja koulutussektori omissa rooleissaan. Toimintaa ohjataan Maavoimien FISE-seurantaryhmän kokouksissa.

Huollon järjestelyiden osalta kansainvälisissä harjoituksissa puhutaan isäntämaatuesta (Host Nation Support). Käytännössä tämä tarkoittaa ennalta sovittuja palvelui-

ta ja järjestelyjä, joilla ulkomaista joukkoa tuetaan sen ollessa Suomessa. Isäntämaan tukeen kuuluvat myös rajan ylitykseen liittyvät viranomaistuotteet ja ilmoitukset. Tästä kokonaisuudesta harjoituksissa vastaa Logistiikkalaitos sekä harjoituksen johtovastuussa oleva isäntäjoukko-osasto.

Kuinka onnistuimme? Harjoituksen päämääränä oli yhteistoimintakyvyn ja puolustuksen suorituskykyjen kehittäminen. Harjoitus onnistui hyvin ja asetetut tavoitteet pääosin saavutettiin. Henkilökunnan osaamisen kehittymisen lisäksi harjaannuimme myös sotilaallisen avun antamisessa ja vastaanottamisessa.

FISE-puolustusyhteistyön kehittämistä jatketaan 2019-2021 Ruotsin toimiessa kehysvaltiona. Yhteistoimintakyvyn rakentaminen edellyttää pitkäjänteistä ja vakaata toimintaa molemmilta mailta.

”Olipahan häsmäkkä...”

► everstiluutnantti Janne Myller
Pohjois-Karjalan aluetoimiston
päällikkö
Joensuu 18 -harjoituksen johtaja

Kainuun prikaati toteutti Joensuu 18 -paikallispuolustusharjoituksen 7.-14. syyskuuta Pohjois-Karjalan aluetoimiston toimiessa harjoituksen päävalmistelijana. Harjoitus päätti vuonna 2017 Oulusta alkaneen Kainuun prikaatin johtamien papu-harjoitusten ketjun ensimmäisen vaiheen.

Joensuu 18 -harjoitus toimeenpantiin Pohjois-Karjalassa, Joensuussa ja sen lähiympäristössä ja siinä testattiin puolustusvoimien paikallispuolustuskonseptia. Osallistujajoukko harjoitukseen oli runsas käsittäen joukkoja Kainuun prikaatista, Pohjois-Karjalan ja Kaakkois-Suomen Rajavartiolaiteksista sekä henkilöstöä Itä-Suomen poliisista, Pohjois-Karjalan pelastuslaitokselta, Itä-Suomen aluehallintovirastosta, Pohjois-Karjalan maakuntaliitosta, Joensuun kaupungista, Joensuun lentoasemalta, SIUN SOTesta, Karelia-AMK:sta, Joensuun seurakuntayhtymästä ja SPR:stä.

Harjoituksen päämääränä oli toiminta moniviranomaistilanteissa,

tilannekuvan jakaminen toimijoiden kesken, yhteisen tilannekuvan ja tilanneymmärryksen muodostaminen sekä toiminnan johtaminen näiden perusteella.

Suunnittelu ja valmistelut varmistivat toteutuksen

Harjoituksen valmistelut aloitettiin keväällä 2017 ja ensimmäinen yhteydenotto alueen viranomaisiin ja muihin toimijoihin toteutettiin 13.9.2017 esittelytilaisuudessa. Tilaisuudessa esiteltiin harjoituksen perusajatus ja tarkoitus sekä tarjottiin eri toimijoille mahdollisuutta osallistua harjoitukseen.

Valmisteluja jatkettiin niin, että päävalmistelutilaisuus toteutettiin toukokuussa ja toinen valmistelutilaisuus elokuussa. Tilaisuuksissa toteutettiin maastontiedustelut suunnitelluille harjoituspaikoille sekä jatkettiin harjoitteiden valmistelua niin, että aluevaraukset, ilmatilanhallinta- ja harjoituskäsky valmistuivat sopivasti ennen kesälomia. Toisessa valmistelutilaisuudessa tarkennettiin vielä tapahtumapaikkoja ja viimeisteltiin suunnitelmat toteutuskuntoon.

Viimeiset puristelut valmistelujen osalta toteutettiin syyskuun alus-

sa, jolloin viimeisteltiin kertausharjoitusjärjestelyt sekä harjoiteltiin viranomaisyhteistoimintaan liittyvän tilannekuvakokouksen järjestelyt.

”Piru asuu pikkuasioissa”

Kokonaisuuden osalta voidaan todeta, että harjoituksen päämäärät ja tavoitteet saavutettiin, mutta kuten niin monesti ”piru asuu pikkuasioissa”. Paljon oli harjoituksessa hyviä ja onnistuneita tapahtumia, mutta paljon oli myös havaintoja tilanteista ja toiminnasta, jotka vaativat lisää harjoittelua osaamisen kehittämiseksi.

kuvat: Antoine Michel

Syntyi myös tilanteita, joissa toimivat joukot ja johtajat toimivat aivan ohjeiden ja koulutuksen mukaisesti, mutta saatujen havaintojen perusteella juuri ohjeet ja koulutus vaativat uutta pohdintaa. Paikallispuolustusharjoitus tuotti runsaasti sekä sotilaallista- että moniviranomaisnäkyvyyttä ja osaamista Pohjois-Karjalassa. Laaja osallistuminen viranomaiskentästä sekä kolmannen sektorin tuki osoittivat vahvalla tavalla paikallista maanpuolustustahtoa.

Harjoitus valmisti pysyviä rakenteita viranomaisyhteistyön toteuttamiseksi normaali- ja poikkeusoloissa sekä havaintoja ja määrittäviä tekijöitä kehittämisen tueksi. Harjoitus mahdollisti lisäksi henkilökohtaisella tasolla yhteistyökumppaneihin tutustumisen sekä antoi perusteita eri viranomaisten suoriutskykyjen tuntemiseen.

Ennen harjoituksen viemistä toiminnan ja resurssien suunnitteluun ja seurantaan, on toimintajärjestelyt edelleen parannetta-

va käsitystä siitä mitä on tarkoitus saavuttaa. Tältä pohjalta harjoituksen osallistujien ja resurssitarpeiden määrittäminen selkiytyi.

Lisäksi tällä voidaan tarvittaessa tarkentaa harjoituksen ajankohtaa muiden harjoitusten mahdollisesti aiheuttaminen päällekkäisyyksien välttämiseksi. Sopivalla ajoituksella annetaan kaikille organisaatioille mahdollisuus kohdentaa harjoitukseen riittävästi henkilöstöä ja varmistaa se, että toimivat joukot voivat keskittyä varsinaisen tehtävänsä mukaiseen harjoitteluun eikä aikaa mene harjoitusteknisiin järjestelyihin.

Paikallispuolustusharjoituksille on tilaus jatkossakin

Koko moniviranomaisharjoituksen idea on siinä, että organisaatiot joiden toiminnalla on sama päämäärä, eli kansalaisten turvallisuuden takaaminen, mutta hieman erilaiset toimintatavat tavoitteeseen pääsemiseksi, harjoitte-

levat yhdessä oppiakseen tuntemaan toisensa ja toistensa toimintatavat. Harjoituksen kautta oppiminen edellyttää sitä, että kaikki osallistujat perehtyvät entistäkin paremmin muiden osallistujien toiminnan perusteisiin eli lakeihin ja toimivaltuuksiin ennen harjoitusta.

Harjoituksen tärkein anti oli havainnot yhteistyön voimasta. Yhteistyön toteuttamisessa on vielä kuitenkin kehittämisen varaa. Jatkossakin paikallispuolustusharjoituksille on siten tilaus ja varsinaisten kenttäharjoitusten välillä on syytä yhteistyössä pohtia, harjoitella ja rakentaa toimintamalleja. Nyt toteutettu harjoitus antoi yhden lähestymiskulman moniviranomaisilanteisiin.

Haluan sanoa suuret kiitokset kaikille harjoitukseen osallistuneille organisaatioille sekä yksittäisille henkilöille erinomaisesta suunnittelusta ja valmistelutyöstä, kovasta panostuksesta harjoitukseen.

Kuva: Olli Peräaho

Pohjois-Suomen ryhmä talvisodassa

► majuri Lassi Piirainen

Kainuun prikaati vaalii talvisodan Suomussalmen ja Raatteen sekä Kuhmon suunnan taisteluiden perinteitä. Tässä artikkelissa näiden suuntien taisteluja tarkastellaan ylemmän johtoportaan, eli Pohjois-Suomen Ryhmän (P-SR), näkökulmasta. Sen vastuualue oli tuolloin lähes yhteneväinen Kainuun prikaatin nykyisen normaaliolojen vastuualueen kanssa. Tässä ei tarkastella Lapin Ryhmän joukkoja, vaikka ne sodan alkuvaiheessa kuuluivatkin P-SR:n alaisuuteen.

Valmistautuminen sotaan

Pohjois-Suomen Ryhmä perustettiin ylimääräisten harjoitusten (YH) aikana siten, että suojajoukot kutsuttiin harjoituksiin vuoden 1939 lokakuun 6. päivänä ja koko kenttäarmeija 12. päivänä. Ryhmän komentajaksi tuli kenraalimajuri Wiljo Tuompo.

Rajavartiostojen esikunta perusti liikekannallepanossa Pohjois-Suomen Ryhmän esikunnan (P-SRE), joka oli toimintavalmiina Kajaanissa 10. lokakuuta alkaen. Esikuntapäälliköksi tuli eversti Verner Viklund (myöhemmin Viikla). Esikunta toimi alkuvaiheessa Kainuun Rajavartioston kasarmialueella, mutta sodan alettua se siirtyi Seppälään pommitusten takia.

Johtoportaan alaisuuteen Kainuussa perustettiin Kajaanin, Kuhmon ja Suomussalmen harjoituskeskukset. P-SR:n perustaminen ja alkuvaiheelliset olivat suoritettu taistelujoukkojen osalta 16. lokakuuta ja huoltojoukkojen osalta 23. lokakuuta mennessä, minkä jälkeen aloitettiin tehostettu rajan

vartiointi ja tehtäviin valmistautuminen.

Sotatoimien päämääränä Pohjois-Suomessa oli tukea Laatokan Karjalassa taistelevia joukkoja hyökkäämällä mahdollisimman syväle Vienan Karjalaan. Tarkoituksena oli aiheuttaa uhka etelämpänä toimineiden neuvostoliittolaisten oikeaan sivustaan ja sitoa joukkoja niiden päätoimisuunnista. Vastassa oletettiin olevan vain vähäisiä neuvostojoukkoja, lähinnä noin pataljoonan vahvuisia rajajoukkoja eri toimintasuunnissa.

Hyökkäyssuunnitelman mukainen painopiste oli Lieksan ja Kuhmon suunnassa, jonne perustettiin Pohjois-Karjalan Ryhmä (P-KR). Sen johdossa oli kolme erillispataljoonaa, yksi täydennyspataljoona ja erillispatteri. P-KR:n tuli vallata Repola Lieksasta ja Kuhmosta suunnattavalla hyökkäyksellä ja valmistautua jatkamaan hyökkäystä syvemmälle Karjalaan. Muiden P-SR:n alaisten joukkojen tuli puolestaan suojata Kuhmon–Repolan hyökkäyssuuntaa ja valmistautua rajan toiselle puolelle ulottuvaan toimintaan Suomussalmen, Kuusamon ja Sallan suunnista.

Hyökkäys yllättää suomalaiset

Sodan alkaessa 30. marraskuuta 1939 P-KR:n hyökkäys ei kuitenkaan ollut ehtinyt vielä alkaa, kun puna-armeijan 54. Vuoristodivisioon (54.Vuor.D) käynnisti hyökkäyksensä kahdella rykmentillä Kuhmon suunnassa ja yhdellä rykmentillä Lieksan suunnassa. Suomussalmen suunnassa hyökkäsi vastaavasti 163. Divisioona (163.D). Hyökkääjän ylivoima oli musertava: ensimmäisen sotaviikon aikana menetettiin edulliset puolustusasemat Kuhmon Saunajärvel-

lä ja Raatteen Purasjoella. Lisäksi Suomussalmen kirkonkylä jäi poltettuna Juntusrannasta edenneen hyökkääjän haltuun. Lieksan suunnalla voimasuhteet olivat edullisemmat, ja hyökkääjä kyettiin siellä pysäyttämään.

Johtosuhteita muutettiin siten, että Kuhmon suuntaan perustettiin omaksi johtoportaakseen Ryhmä Ilomäki ja P-KR johti joukkoja Lieksan suunnalla. Päämaja tuki P-SR:n toimintaa ja supisti sen vastuualuetta ottamalla Lapin Ryhmän suoraan johtoonsa. Lisäksi P-SR:lle alistettiin Päämajan reservistä Prikaati Vuokko (vahvennettu Jalkaväkirykmentti 25) Kuhmon suuntaan. Prikaati Siilasvuo (vahvennettu Jalkaväkirykmentti 27) alistettiin käytettäväksi Suomussalmen suuntaan. Molemmissa suunnissa ratkaisua lähdettiin hakemaan hyökkäyksellä.

Aloite vaihtuu vastahyökkäyksellä

Suomussalmella joukkoja johti eversti Hjalmar Siilasvuo ja esikuntapäällikkönä toimi kapteeni Alpo Marttinen. Aloite siirtyi suomalaisille Prikaati Siilasvuon vastahyökkäyksellä kohti Suomussalmea ennen joulukuun puoliväliä.

Joulunaikaan divisioonan (9.D) vahvuiseksi vahvennetut suomalaisjoukot löivät 163.D:n Suomussalmen poltetusta kirkonkylästä 28. joulukuuta aikana. Samaan aikaan Raatteen tietä oli kuitenkin etenemässä jo uusi vastustaja: 44. Divisioona (44.D). Hyökkääjä kuitenkin pysäytettiin Kuomasjoella ja lyötiin vastahyökkäyksellä vuoden 1940 tammikuun 7. päivän kuluessa. 44.D:n raskas kalusto jäi suomalaisten käsiin.

Siilasvuo ja Marttinen. piirros majuri Lassi Piirainen.

Kuhmossa Prikaati Vuokon komentajana toimi everstiluutnantti Axel Vuokko. Prikaatin vastahyökkäys 54.Vuor.D:n sivustaan pysäytti vastustajan etenemisen kohti Kuhmoa, ja rintama vakiintui tammikuun ajaksi. Siilasvuon joukot vapautuivat Suomussalmen–Raateen kaksoisoperaatiosta tammikuun puolivälissä, minkä jälkeen niiden käyttöä alettiin suunnitella Kuhmon suuntaan.

Yhdeksannen divisioonan hyökkäys 54.Vuor.D:n sivustaan käynnistyi tammikuun 1940 lopussa. Tilanne ei kuitenkaan ollut sama kuin Raateen tiellä, ja taistelu muodostui kuluttavaksi mottitaisteluksi, joka kesti sodan loppuun saakka. Kuhmon taisteluissa ei saatu merkittävää sotasaalista, mutta kiivaiden mottitaisteluiden aikana tuhottiin selustaan edennyt Dolinin hiihtoprikaati.

Lieksan suunnalla everstiluutnantti Erkki Raappanan johtamat P-KR:n joukot löivät hyökkääjän rajan taakse joulukuun aikana. P-KR:n joukkoja kyettiin siten irrottamaan Kuhmon suunnan mottitaistelujen tukemiseen.

Rauha

Moskovan rauha 13. maaliskuuta 1940 tuli suomalaisten joukkojen kannalta viime hetkellä myös Pohjois-Suomessa. Maaliskuun loppuun suunniteltu neuvostojoukkojen uusi hyökkäys Sallan suunnassa olisi todennäköisesti muodostunut suomalaisille kohtalokkaaksi. Toisaalta rauha myös pelasti motissa sinnitelleet neuvostojoukot Kuhmossa.

Pohjois-Suomen Ryhmän ansiot talvisodassa ovat merkittävät. Se

kykeni pysäyttämään hyökkääjän kaikissa suunnissa, löi vastahyökkäyksillä kolmen divisioonan voimat ja sai merkittävän sotasaaliin. Lisäksi ryhmä tuhosi yhden hiihtoprikaatin kokonaisuudessaan. Tulosta on pidettävä koko ryhmän ansiona, vaikka merkittävimmät operaatiot suoritti 9.D Siilasvuon johdolla. P-SR:n saavuttamat voitot loivat uskoa omiin toimintamahdollisuuksiin myös muilla rintamaosuuksilla.

Pohjois-Suomen Ryhmän esikunnan muistolaatta on Kajaanin Linnantauksessa sijaitsevan Seppälän Impilinnan ulkoseinässä.

Keskeiset lähteet

Ari Raunio, Juri Kilin:
Talvisodan taisteluja

Sotatieteen laitos:
Talvisodan historia

Kalustoa on huollettava!

► **everstiluutnantti Matti Sopena**
Kuopion huoltopataljoonan
komentaja

Käyttäjä, huolehdi sinulle uskotun varustuksen, välineiden ja kaluston säännöllisestä huoltamisesta. Esimiesten osuudeksi jää ajan järjestäminen huollolle päivittäisessä toiminnassa ja harjoituksien rakenteissa. Tällä yhdistelmällä saamme pidettyä yhteisen kalustomme toimintakuntoisena, nyt ja tulevana vuosina.

Käyttäjahuolto kuuluu kaikille

Käyttäjahuollosi kutsutaan sotavarusteiden käyttäjän tekemiä välittömiä huoltotoimenpiteitä. Näihin kuuluvat esimerkiksi materiaalin kuivaaminen ja puhdistaminen sekä öljyäminen tai muu ylläpitävä käsittely, virtalähteiden vaihtaminen, yksinkertaiset osien vaihdot sekä vian tunnistaminen ja materiaalin toimittaminen korjattavaksi.

Käyttäjän on huollettava kalustoa päivittäin – muu ei ole mahdollista.

Käyttäjä, ole aktiivinen huoltaja

Tarkasta lukumäärä, tarkasta kunto, puhdista, kuivaa, öljyä, vaihda osa, koekäytä, testaa, paikanna vika, merkitse rikkinäiset, ilmoita korjaustarve. Ole selvillä, mitä laitteen kokonaisuuteen kuuluu ja mitä käyttäjän kuuluu laitteelle tehdä, ja tee se.

Rautakangen sisällysluettelo tai luettelo sen pääosista on toki lyhyt, mutta kalustolle laaditut käyttöohjekirjat on laadittu käyttäjää varten kaluston huoltamisen tueksi ja ohjeeksi – juurikin sinua varten.

Käyttäjä avainasemassa myös maastossa

Sodan ajan perusyksikön, ja siitä ylöspäin, kokoonpanoon kuuluu käyttöhuoltojoukkoja, joiden tehtävänä on tukea kaluston huollossa, huoltaa joukkokohtaista materiaalia ja kalustoa sekä ohjata ja opastaa käyttäjiä.

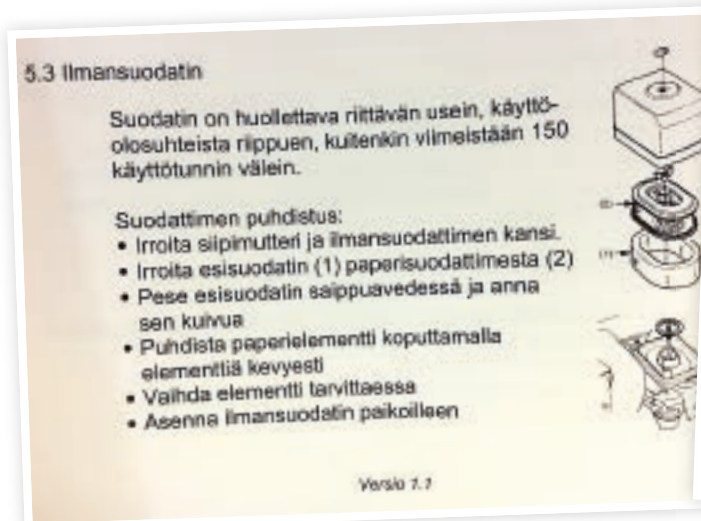
Käyttöhuollon joukko muodostetaan siten, että kokoonpanon henkilöstölle koulutetaan riittävä-

Käyttäjä huoltaa. Kuva: Matti Sopena

sä laajuudessa keskeisten laitteiden ja järjestelmien osaamista ja tietämystä. Tämän lisäksi yksittäinen käyttäjä, esimerkiksi kuljettaja tai vaikkapa konekivääriampuja, muodostaa aina keskeisen osan käyttöhuoltoon.

Käyttöhuoltoon tukee strategisen kumppanimme, Millog Oy:n kunnossapito, johon kuuluvat keskeisesti määräaikaishuollot, korjaukset, varaosien toimitus sekä kunnossapitopartiot. Tässä käyttöhuolto ja käyttäjä sekä kunnossapito yhdessä muodostavat sotavarustuksen ylläpidon ja käyttökuntoisuuden varmistamisen eheän kokonaisuuden.

*Käyttöohjekirjan vinkkejä käyttäjälle.
Kuva: Jussi Kyrö*

*Käyttöhuoltojoukon kalustoa maastossa.
Kuva: Matti Sopena*

Kajaanin toimipiste uuteen korjaamoon

► Ville Vasankari ja
Hannu Immonen
Millog Oy Kajaanin korjaamo

Vuoden 2018 merkittävin muutos oli, kun kauan odotettu uusi korjaamo luovutettiin korjaamon käyttöön kesäkuun lopussa ja korjaamon vihkiäisiä vietettiin 15.11.2018.

Muutto vanhoista tiloista uusiin sujui pienistä käytännön haasteista huolimatta suunnitelmien mukaisesti, esimerkiksi huoltopalvelu ja käyttöhuollon materiaalipalvelu pysyivät toiminnassa taukoamatta ja aikataulullisesti ehkä jopa hie-
man ennakoitua nopeamminkin.

Uudella korjaamolla tehtiin pieniä talotekniikan korjauksia, takuu-, muutos- ja lisätöitä urakoitsijan toimesta pitkin kesää. Syyspuolella vuotta toiminta vakiintui ja saatiin työpisteiden järjestelyt tarkoituksenmukaisiksi. Uuden korjaamon myötä koko korjaamon henkilöstö työskentelee samassa rakennuksessa, eikä hajallaan ympäri varuskuntaa.

Nykyaikaiset korjaamotilat mahdollistavat myös työtapojen ja -menetelmien kehittämistä, joka

työ on jo aloitettu syksyn ja alkutalven aikana.

Uusi strategia

Kesäkuussa henkilöstölle julkaisiin henkilöstöpäivässä uusi Millog Oy:n strategia. Uuden strategian mukaisia teemoja ovat muun muassa kumppanuuden kehittäminen ja syventäminen sekä toiminnan tehokkuuden parantaminen.

Tehokkuuden kehittämistyössä otetaan käyttöön toimipaikoilla muun muassa 6S-toiminta ja arjen johtamismalli. Tavoitteena on työturvallisuuden ja tehokkuuden parantaminen, jonka on tarkoitus näkyä asiakkaalle parempana suunnitelmallisuutena ja entistä parempana materiaalin käytettävyytenä.

Työpisteitä järjestetään 5S-menetelmän avulla, joka on työpaikkojen organisointiin ja työmenetelmien standardointiin kehitetty menetelmä. Millog Oy:n käyttöön on otettu myös kuudes S-kirjain, joka edustaa turvallisuutta ja ergonomiaa. Kajaanin toimipiste toimii tässä toisena pilottikorjaamona ja pilottien tuomaa tietoa hyödynnetään 6S-toiminnan käyttöönotossa koko Millog Oy:ssä.

Lisäksi olemme Kajaanissa käynnistäneet ensimmäisenä Millog Oy:ssä Turvavartti-toiminnan, jossa viikoittain kokoonnutaan pienellä ryhmällä keskustelemaan työturvallisuusasioista ja kirjataan esille nousevat asiat muistioon ja vastuutetaan asiat tehtäviksi henkilöille jatkotoimenpiteitä varten.

Yhteistyö asiakkaan kanssa on toiminut erittäin hyvin, pidetään säännöllisiä asiakaspalavereita, joissa suunnitellaan tekemistä yhdessä ja näin saavutetaan olosuhteisiin nähden paras mahdollinen lopputulos. Palavereissa nostetaan esille myös kehitystoiveita ja ne pyritään ottamaan käyttöön mahdollisuuksien mukaan.

Kokonaisuutena kulunut vuosi on ollut työntäyteinen korjaamon muuton ja toiminnan käynnistämisen vuoksi uudessa paikassa ja kaikki on mennyt lopulta hyvin yhteistyössä Kainuun prikaatin väen kanssa.

Lopuksi haluamme kiittää Kainuun prikaatia ja muita yhteistyökumppaneja sujuvasta yhteistyöstä ja toivottaa Hurtti-Ukon lukijoille hyvää alkanutta vuotta!

Millog Oy:n toimitusjohtaja Sami Pitkänen, Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö kenraalimajuri Timo Rotonen ja Kainuun prikaatin komentaja prikaatikenraali Tuomo Repo leikkasivat nauhan uuden korjaamorakennuksen vihkiäistilaisuudessa. Kuva: Miika Moilanen

Ajatuksia tulenkäytön johtamisesta ja tulenkäytöstä hyökkäyksessä

► everstiluutnantti
Marko Leppänen

Näkökulmana kirjoituksessa on taisteluosaston porrastettu hyökkäys, jossa pääosat ovat etenemässä lähtöasemasta tavoitteeseen.

Tulenkäytön johtaminen edellyttää taisteluosaston komentajan taisteluajatuksen ja tukemisaatimuksen ymmärtämistä, jotta tulenjohtokomentajalla on edellytykset tulenkäytön perusteiden käskemiseksi tulenjohtopäälliköille ja tulenjohtajille. Hyökkäyksen tulenkäyttö on suunniteltava ja valmisteltava huolellisesti. Tällä mahdollistetaan viiveetön ja jatkuva tulenanto halutun vaikutuksen mukaisesti.

Ratkaisutaistelussa tulenjohtokomentaja tarvittaessa itse johtaa tulenkäytön iskevän yksikön mukana, mutta tulenjohtopäälliköillä on oltava perusteet tehtäväaktiikkaan yllättäviä tilanteita varten. Käytössä oleva aika ja tilanneymmärrys ratkaisevat sen kuka johtaa

tulenkäytön ja milloin on hyökkäyksen H-hetki. ”Kun haukan syöky murtaa saaliin selän, se johtuu ajoituksesta” (Sun Tzu).

Jotta tulella saadaan vaikutettua oman taisteluliikkeen kannalta tärkeimpiin kohteisiin, on erityisesti maalitiedustelulla ratkaiseva merkitys tulivalmistelun rakentamiseen. Vihollisen taistelujärjestyksestä on löydettävä ja tunnistettava keskeisimmät ja kyseisessä tilanteessa vaikuttavimmat kohteet, jotka on kyettävä paikantamaan vaikutuksen perustaksi hyökkäyksen tulisuunnitelmaan.

Ennen ensimmäisen yksikön taisteluun vetoa murtoalueella olevaan viholliseen vaikutetaan keskitetyllä, sekä mahdollisimman tiheällä ja tarkalla tulella. Joukon kannattaa iskeä murtoalueelle vasta, kun vihollinen on lamautettu tai tuhottu. Tulivalmistelun vaikutuksen arvioinnin ja havaintojen perusteella tulivalmistelu voidaan uusina halutun vaikutuksen saamiseksi. Tulivalmistelun toistaminen edellyttää kuitenkin, että ampu-
matarvikkeita on varattu käyt-

töön ja että ne on valmisteltuina tuliasemissa. Ratkaisevan hyökkäyksen tulenkäyttöön pitää porrastaa ampu-
matarvikkeita.

Murtoaluetta lähestyttäessä metrit ja sekunnit tuppaavat olemaan varsin pitkiä ilman omaa epäsuoraa tulta. Siksi kaikkien tuliyksiköiden tuli on tarkistettava ennen tulivalmistelua, jotta varmuusetaisyydet saadaan pieniksi ja iskuporras pääsee mahdollisimman syvälle oman epäsuoran tulen turvin. Murtoalueen tulitusta jatketaan takamaaliin ja murtoalueen sivuille. Tällä vihollinen pidetään tulen alla mahdollisimman pitkään ja estetään vihollisen lisävoimien tulo murtoalueelle.

Lopuksi iskuportaalla ja sen keskitetyllä suora-ammuntatulella tuhoetaan murtoalueella oleva vihollinen. Iskuporras taistelee ja valtaa tavoitteen. Tavoitteessa valmistaututaan vihollisen vastahyökkäyksen torjuntaan. Tulenjohtajat suuntauttavat tuliyksiköt sulkumaaleihin. Taisteluosasto valmistautuu jatkamaan hyökkäystä. Tuliyksiköt ovat valmiina tukemaan.

kuva: Miika Moilanen

Jotain vanhaa, jotain uutta, jotain vihreää

► *everstiluutnantti Tomi Pekurinen*
Kainuun jääkäripataljoonan
komentaja

Kainuun jääkäripataljoona osana Kainuun prikaatia on ja haluaa olla uusien tuulien mukana niin valmiudessa, sodan ajan joukkojen tuottamisessa, koulutuksen ja harjoitustoiminnan kehittämisessä.

Otsikon mukaan voisi kuvitella, että artikkeli käsittelee jo viktoriaaniseen aikaan sijoittuvaa hääperinnettä, mutta näin ei kuitenkaan ole. Tarkoituksenani on tuoda esille niitä konkreettisia asioita, joita Kainuun jääkäripataljoonassa on tehty ja tullaan tekemään vastataksemme nykyisyyteen ja 2020-luvun näkymiin.

Kainuun jääkäripataljoona aloitti uudessa organisaatiossa vuoden 2018 alusta. Tällöin perusyksiköistä poistui tiedustelukomppania, jonka koulutus liitettiin osaksi 2. jääkärikomppanian koulutusta. Samalla pataljoonaan perustettiin valmiusyksikkö, johon joukot koottaan kaikista Kainuun prikaatin joukkoyksiköistä ensimmäisen 5,5 kuukauden palveluksen jälkeen.

Valmiusyksikkö on muodostettu palkatusta henkilöstöstä ja asevelvollisista joille yksikkö tarjoaa erittäin haastavan ja monipuolisen koulutuksen. Kokemuksen perusteella valmiusyksikköön on ollut erittäin paljon halukkaita kahden saapumiserän asevelvollisten osal-

ta ja uskomme trendin jatkuvan. Kokonaisuudessaan ensimmäisen vuoden jälkeen voi todeta, että Kainuun jääkäripataljoonan uuden organisaation toiminta on käynnistynyt suunnitelman mukaisesti.

Otsikon mukainen viittaus ”jotain vanhaa” liittyy joukkojen taktiikkaan ja taistelutekniikkaan. Taktisista periaatteista korostuvat yksinkertaisuus ja voimien keskitetty käyttö. Koska asevelvollisten kanssa käytettävä aika on rajallinen, on se käytettävä tehokkaasti.

Taistelutekniikassa olemme keskittyneet eri joukkojen toiminnan vakiointiin kytkettynä heille käsitettyihin tehtäviin. Toiminnassa painottuu hyökkäys joka sisältää perusrakenteessaan myös puolustuksen.

Voidaankin pitää olettamana, että jos joukko taitaa hyökkäyksen salat niin se osaa myös puolustaa.

Kainuun jääkäripataljoona on osallistunut koulutus 2020 -konseptin kokeilutoimintaa heinäkuun 2018 saapumiserästä alkaen. Kokeilutoiminnalla kykenemme antamaan oman panoksemme ”jotain uutta” konseptin kehittämistyölle ennen sen laajamittaista käyttöönottoa.

Painopiste on ollut sotilaan toimintakyvyn kokonaisuuksissa. Toimintakyvyn kokeiluissa olemme keskittyneet sotilaan eettisten, psyykkisten, sosiaalisen ja fyysisen ominaisuuksien kehittämiseen. Tähän

mennessä saadut kokemukset ovat olleet rohkaisevia ja toimintakyvyn kokeilutoiminta otetaankin käyttöön koko Kainuun jääkäripataljoonassa vuoden 2019 alusta alkaen.

Vaikka Kainuun jääkäripataljoona keskittyy jalkaväkijoukkojen ”jotain vihreää” tuottamiseen Suomen puolustuksen tarpeisiin, on muistettava, että koulutamme erittäin monipuolisesti eri aselajien joukkojen osaamista kiinteässä yhteistoiminnassa Kainuun prikaatin ja Jääkäriprikaatin joukkoyksiköiden kanssa.

Kainuun jääkäripataljoonassa koulutettavat eivät enää ammu ainoastaan puun oikealta tai vasemmalta puolelta vaan osaamista on tiedustelun, tulenjohtamisen, kranaatinheittimistön ja tykistön tuliasematoiminnasta, panssarintorjunnasta, pioneeritoiminnasta, lennokkien ja panssarivaunujen käytöstä. Erinomaisen alustan monipuoliselle toiminnalle luo erittäin motivoitunut ja sitoutunut palkattu henkilöstö sekä asevelvolliset.

Kainuun jääkäripataljoona jatkaa edelleen oman tunnuslauseensa mukaisesti: ”Tehtävä ja tavoite kirkkaana mielessä!” Toivotan kaikille lukijoille Kainuun jääkäripataljoonan puolesta erinomaista vuotta 2019.

VYKS-HEKO: Yksi osa Valmiusyksikön monipuolista koulutusta. Kuva: Miika Moilanen

Taisteluosaston viestiverkko - 1VK hoitaa!

► kapteeni Matti Kauppila

Taisteluosaston runkoverkon muodostamisessa merkittävimmissä roolissa ovat viestiasemajoukkueiden (VIASJ) viestiasema- ja teleryhmät. Näiden ryhmien taistelijat toteuttavat ylemmän johtoportaan suunnittelutyön tuloksen, joka näkyy fyysisenä työnä taistelukentällä. Työn tulosta tukee esikunta- ja viestikomppanian (EVK) huoltojoukkue, joka toteuttaa komppanian huollon koko taisteluosaston vastualueella.

Kainuun prikaatin Pohjois-Suomen viestipataljoonan 1. Viestikomppaniassa (1VK) koulutetaan runkoverkon muodostavia viestiasemajoukkueita sekä esikunta- ja viestikomppanian huollosta vastaavaa huoltojoukkuetta. 1VK:ssa viestillinen erityisosaaminen ja koulutuksen painopiste perustuu M18-johdatusjärjestelmän osaamiseen. VIASJ:n osalta erikoiskoulutuskaudella (e-kausi) hankittu osaaminen varmistetaan koulutushaaratutkinnoilla. Tutkinto muodostuu käytännönsuudesta sekä järjestelmäosuudesta. Koulutushaaramerkin lunastamiseksi tulee molemmat tutkinnot saada hyväksytysti suoritettua.

Viestiasemaryhmien käytännön osaaminen varmistetaan lisäksi ryhmäkohtaisella koulutushaaratutkinnoilla. Tutkinnossa mitattavia kokonaisuuksia ovat ryhmän johtaminen, kaluston käytännön osaaminen ja turvallisuusmääräysten noudattaminen.

E-kauden harjoituksissa opitaan näkemään oman tehtävän merkitys osana isompaa kokonaisuutta. Ensimmäisille harjoituksille on tyypillistä, että oman tehtävän sisäis-

täminen ja vastuujako ryhmässä vaatii kehittymistä. Erityisesti viestiaseman perustaminen vaatii vakioiduja toimintatapoja. Käytännössä jokaisen ryhmän jäsenen tulee hallita aseman perustamiseen liittyvät keskeisimmät kokonaisuuudet, jotka ovat asemapaikan vaatimukset, maston kalustaminen ja pystyttäminen, yhteyksien muodostaminen ja ylläpito sekä aseman puolustaminen.

Kuluneen syksyn aikana on ollut mahtavaa havaita, miten joukon yhteistoiminta muuttuu jouhe-

vaksi kun toimintaa harjoitellaan päättäväisesti. Suuri merkitys koulutuksen onnistumisella on ollut ammattitaitoisten kouluttajien nousujohteinen koulutusote.

1VK:n yksi keskeisimmistä tavoitteista on ollut tuoda esille sotilaiden tärkeys komppanian tehtävän täyttämiseksi. Yksikön motto on seuraava lause: ”Ratkaiseva tekijä taisteluissa, teknologiasta ja aseista riippumatta on yksittäinen sotilas”. 1VK:ssa koulutetut sotilaat tekevät taistelukentällä kaikkensa käsketyn tehtävän täyttämiseksi.

Pohjan pioneeripataljoona 2019 alueellisten pioneerijoukkojen kouluttaja ja suluttamisen valtakunnallinen vaikuttaja

► everstiluutnantti Matti Rautio
Pohjan pioneeripataljoonan
komentaja

Pohjan pioneeripataljoonan tehtäväkokonaisuudessa valmiuden kehittämisen kovan ytimen ja tunnusmerkkimme muodostavat resurssien kanssa tasapainoinen joukkotuotantotehtävä ja suluttamisen osaamiskeskustehtävä. Punaisena lankana säilyy pioneeritehtävien nopean toimeenpanokyvyn ja tähän suorituskykyisten alueellisten pioneerijoukkojen kouluttaminen.

Kainuun prikaati ja Pohjan pioneeripataljoona osana prikaatia on yksi pioneeriaselajin valtakunnallisista pääkoulutuspaikoista. Tehtävässä yhdistyvät joukkotuotanto, palkatun henkilöstön koulutus ja osallistuminen osaamisalueen tutkimus- sekä kehittämistoimintaan liittyvät tehtävät. Järjestely on osoittanut tehokkuutensa ja kykenee vastaamaan tulevaisuuden vaatimuksiin.

Osaamiskeskusten tehtäväjakoa tarkennetaan vastaamaan pioneeriaselajin toimialajakoa. Pohjan pioneeripataljoonassa tarkennukset tarkoittavat suluttamisen osaamisalueen vahventamista ja selkeyttämistä. Tarkoituksena on tasapainottaa työkuormaa ja varmistaa henkilöstön työpanoksen kohdentumisen aselajin päätehtävien käyttöön.

Valmistelemme Maasotakoulun tukemana edellytykset panostamisen koulutuksen järjestämiseen.

Pohjan pioneeripataljoonan saapumiserän 218 aliupseerikurssi suluttaa -pioneeritoiminnan ytimessä. (kuva: Miika Moilanen)

Vastaavasti tuemme liikkeenedistämisen osaamiskeskuksen perustamista Karjalan prikaatiin tienpitoon ja ylikulun varmentamiseen liittyvällä tiedonvaihdoilla.

Tarkennetun tehtäväjaon mukaiset aselajin koulutus- ja kehittämistehtävät käynnistyvät täysimääräisesti vuoden 2020 alusta.

Suluttamisen tutkimus etenee ja vastaa hyvin nopean toimeenpanokyvyn kehittämiseen ja korostuvan hyökkäystaistelun tarpeisiin. Pioneerivälineitä kehitetään vastaamaan dynaamisemman taistelutaktikan olosuhteisiin. Tutkimusalueita ovat muun muassa panssari- ja miinojen modernisointi, miinojen etähallittavuus ja uusien raivausmenetelmien resilienssin lisääminen. Myös koneellisen suluttamisen mahdollisuuksia selvitetään. Valmiuden kannalta suluttamisen suorituskyky ja ”päivänkunto” lähenevät toisiaan, jossa pelkistetyinä vain oikeaan aikaan, oikeaan

paikkaan asennetulla miinalla tai panoksella on merkitystä.

Vuodenvaihteen lähestyessä saimme Pohjan pioneerien näkövinkkelistä riemukkaita uutisia. Pohjois-Suomen pioneeritoiminta vahvistuu jo ennestään Lapin jääkäripataljoonan aloittaessa pioneerikoulutuksen Jääkäriprikaatissa. Kainuun prikaatin päivittäisessä koulutuksessa tehtävä näkyy jo kevään kuluessa siten, että ensimmäiset Jääkäriprikaatin saapumiserän 119 oppilaat aloittavat opinnot aliupseerikurssimme pioneerilinjalla Teknillisessä komppaniassa. Varsinainen koulutus alkaa saapumiserästä 219 alkaen ja yhteistoimintakuvioita harjoitustoiminnan osalta viritellään. Joukko nähdään mahdollisesti Pohjan pioneeripataljoonan harjoituksissa jo tulevana syksynä.

Musta lippu yhdistää ja olemme tässäkin yhdessä vahvempia.

100 -vuotias Puolustusvoimat juhli superperjantaina Oulussa 17.8.2018

► Pohjois-pohjanmaan ja Kainuun aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Mika Seppä

Puolustusvoimat järjesti juh-lavuotensa kunniaksi eri puolella maata Kesäkiertue -nimellä kulkevia tapahtumia. Oulussa saatiin nauttia sekä taistelunäytöksestä, kalustonäyttelystä että konsertista. Päivän juhlallisuuksi lisäsi myös se, että veteraaneille suunnattu Rosvopaisti -tapahtuma sijoitettiin samalle päivälle. Näin saatiin aikaiseksi maanpuolustuksen superperjantai.

Aluetoimistomme oli järjestämässä tai vähintään koordinoimassa kaikkia mainittuja tapahtumia. Päivä alkoi Rosvopaistilla Ouluhallissa, jossa oli paikalla noin 600 henkilöä; veteraaneja, heidän puolisoitaan ja heidän avustajiansa. Finnairin lentävä henkilöstö, Oulun Sotilaskotiyhdistys ja Oulun kaupunki olivat perinteisesti mukana merkittävällä panoksellaan. Yrityksiltä oli saatu myös lahjoituksia tilaisuuden järjestämiseksi. Veteraanit olivat, jälleen kerran, enemmän kuin tyytyväisiä saamaansa kohteluun. Vanhin paikalla ollut veteraanimme oli 105,5 vuotias! Tukemassa olleille Kainuun prikaatin varusmiehille tapahtuma oli varmasti mieleenpainuva ja saattoi mukavalla tavalla veteraanien perintöä jälkipolville.

Kesäkiertueen kalustonäyttely ja taistelunäytös järjestettiin Heinäpään liikunta-alueella, joka sopi tarkoitukseen erinomaisesti. Molemmat kiinnostivat tuhapäistä yleisöä, eikä sateen uhkaan verottanut kävijämäärää. On todettava, että taistelunäytös oli vaikuttava myös ammattilaisen silmin tarkasteluna. Moderni kalusto

kiinnosti sekä nuorempia että vanhempia reserviläisiä, mutta erityisesti kouluikäistä väkeä.

Sotilaskodin myymäläautoilla oli jatkuva jono myyntituotteita himoavia kansalaisia. Pelkästään Oulun Sotilaskotiyhdistyksen paistamia munkkeja oli leivottu noin 7000 kappaletta. Saadun tiedon mukaan kaikki syötiin!

Konsertti järjestettiin Oulun torilla. Paikkana tori mahdollistaa myös satunnaisten ohikulkijain ”kopittamisen” kevyemmän sotilasmusiikin pyörteisiin. Valitettavasti, kuten viime vuonna, sää ei suosinut konserttiyleisöä. Rajuilma lopetti konsertin kesken pääesiintyjämme Jannan ja juuri ennen loppukliimaksia, varusmiehsoittokunnan show bändin esiintymistä!

Huoli pois, Kesäkiertueen kalustonäyttely ja konsertti on saadun tiedon mukaan tulossa Ouluun ensi

vuonnakin - 27.6.2019. Jospa tuoloin ei ainakaan sataisi!

Superperjantai saatiin toteutettua lähes suunnitelman mukaisesti. Haluankin tässä yhteydessä kiittää kaikkia tapahtuman järjestelyihin ja toteuttamiseen osallistuneita ja myötävaikuttaneita yhdessä ja erikseen.

MAANPUOLUSTUS KUULUU KAIKILLE!

Alikersantti Antti Pohjolalla oli kunnia puhua arvovaltaiselle veteraanileisölle, joista vanhimmasta päästä oli 105,5-vuotias Johannes Pietikäinen (kuvassa ylhäällä). Kuvat: Satu Hujanen

Maakuntakomppania - tärkeä osa Pohjois-Karjalan paikallispuolustusta

► majuri Markku Väättänen

Suomessa puolustusvoimat on organisoitu kolmeen joukkotyyppiin; operatiivisiin-, alueellisiin-, ja paikallisjoukkoihin. Paikallispataljoonien vastuualueet kattavat joka neliösentin Suomessa Hangosta Nuorgamiin ja Vaasasta Ilomantsiin.

Paikallisjoukot on edelleen organisoitu paikallispataljooniksi, joiden tehtäväkenttä on hyvin laaja, esimerkkinä mainittakoon tiivis yhteistyö muiden viranomaisten kanssa.

Paikallispataljoonan toiminta-alue on oma maakunta. Kysymyksessä on siis oman maakunnan joukko, johon henkilöstö lähtökohtaisesti sijoitetaan oman maakunnan olosuhteet tuntevista ja alueella elävistä sotilaskoulutetuista miehistä ja naisista.

Maakuntakomppaniat ovat oleellinen osa paikallispataljoonan kokoonpanoa.

Pohjois-Karjalan paikallispataljoonan tehtävät kattavat kaiken normaaliolojen häiriötilanteista aina poikkeusoloihin saakka. Paikallisjoukkoja ja sitä kautta myös maakuntakomppaniaa koulutetaan säännöllisesti esimerkiksi paikallispuolustusharjoituksissa eri puolilla maata sekä eri viranomaisten järjestämissä valmiusharjoituksissa. Koulutuksessa korostuvat muun muassa viranomaisyhteistyö eri virka-aputehtäviin liittyen ja luonnollisesti sen harjoittelu.

Huomattavan monet paikallispataljoonan reserviläisistä ovat aktiivisia ja kehittävät omatoimises-

ti valmiuksiaan vapaaehtoisesti muun muassa Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kurssitarjonnan avulla. Oma aktiivisuus ja sitoutuminen toimintaan onkin erittäin tärkeää erityisesti maakuntakomppaniaan sijoitetuille.

Maakuntakomppaniassa pääset osallistumaan säännöllisesti kertausharjoituksiin ja hankkimaan osaamista monelta eri kantilta katsottuna. Koska tehtäväkenttään kuuluu myös virka-avun antaminen muille viranomaisille eri tilanteissa, on tehtävä sikäläkin mielenkiintoinen verrattuna perinteiseen aselajijoukkoon.

Kiinnostuitko?

Haemme aktiivisesti maakuntajoukkoihimme maanpuolustustahtoisia itsensä kehittämiseen motivoituneita pohjoiskarjalaisia varusmiespalveluksen suorittaneita nuoria miehiä ja naisia.

Edellä mainittujen ominaisuuksien lisäksi edellytämme riittävää fyysistä suorituskkyä suoritua vaativista maakuntajoukkojen tehtävistä. Kuntotesteissä tulee saavuttaa vähintään tyydyttävä taso. Käytännössä tämä testataan hakeutumisvaiheessa vuosittain keväällä ja syksyllä.

Pohjois-Karjalan paikallispataljoonan taistelevissa joukoissa ikärajana pidämme miehistön osalta noin 35 ikävuotta ja johtajiston osalta noin 40 vuotta, pois lukien päällikötason tehtävät.

Jos olet sotilaskoulutettu, alle 35-vuotias, pohjoiskarjalainen, normaalkuntoinen, maanpuolustustahtoinen sekä toiminnan ja valmiuden keskiöön haluava, olet etsimämme henkilö. Arvostamme osoittamaasi tahtoa sitoutua maakuntajoukkoihin ja haluamme yksilökohtaisesti tarkastella jatkosijoitustasi puolustusvoimien tehtävissä.

Mikäli kiinnostuit asiasta tai sinulla on jotakin kysyttävää, ota yhteyttä meihin puhelimitse, sähköpostilla tai tulemalla paikan päälle käymään.

Jos asut muualla kuin Pohjois-Karjalassa ja haluat mukaan oman alueesi maakuntakomppanian toimintaan, ota yhteyttä lähimpänä kotiosoitettasi olevaan aluetoimistoon.

Pohjois-Karjalan aluetoimisto
Torikatu 36 B 2. krs., PL 28
80100 Joensuu
Puh. 0299 434 434
pohjoiskarjalanaluetomisto@mil.fi
Avoimna arkisin klo 8.00-15.00

Kutsuntapäivä Kiuruvedellä

► kapteeni Salla Riikonen

Kello herättää 05.20. Nopean aamupalan jälkeen hyppään pyörän selkään ja aamuyön pimeydessä polkaisen aluetoimistolle. Kutsuntaupseeri huikkaa ovella hyvät huomenet. Vaatteiden vaihdon jälkeen kankortit kanton, tietokonereput selkään ja ajoneuvoon nouse.

Saavumme Kiuruvedelle klo 08.15. Vastassa on Kulttuuritalon vahtimestari. Kysymme, ovatko paikat samat kuin ennenkin. Kuulemma on. Siispä vakiintuneilla toimintatapamalleilla mennään.

Takakontin ovet auki ja tavarat ulos. Kantoapua ei ole, joten toimistosih-teeri ottaa tottuneesti tavaroita kanton. Ne löytävät nopeasti omille paikoilleen. Samanaikaisesti varusmiesmentori ilmoittautuu. Ohjeistan hänet pikaisesti päivän kulkuun, jonka jälkeen käsken hänet toimistosih-teerin avuksi aulaan.

Puoli yhdeksältä ensimmäiset kutsunnanalaiset tulevat paikan päälle. Kutsuvieraita odotellaan. Kello lähestyy yhdeksää. Käyn ohjeistamassa aloituksen kulun kutsuntaan osallistuville. Tilaisuus alkaa

Valmiina päivän taistoihin.

täsmälleen klo 09.00. Ohjelma etenee kuin itsestään ja pääsemme kahville hieman aikataulusta myöhässä, 3 minuutin tervehdys venähti 10 minuuttiin. Käyn tarkistamassa kutsuntaupseerilta, montako jäi tulematta. Vastaus on kaksi. Etsivä Nuorisotyöntekijöiden tuttuja. Ei siis hätää.

Hörppään nopeat kahvit ja lähdön pitämään kutsuntainfon. Rutinoituneella kaavalla info kestää 25 minuuttia. Kutsuntaupseeri tulee ohjeistamaan kiertokulun päivän aikana kutsunnanalaisille. Itse kävelen kutsuntalautakunnan huoneeseen ja varmistan kaupungin edustajalta, muistaako hän

luettelon täyttämisen. Kuulemma muistaa.

Lautakuntatyöskentely aloitetaan kello 10.40 ensimmäisen kutsunnanalaisen tultua lautakunnan eteen kuultavaksi. Nopeat kysymykset ja varmistukset ja yksimielinen päätös syntyy. Tänäpä päätöksiä tehtiin 49 kappaletta. Yhdelle lautakunnalle riittävästi.

Lautakuntatyöskentely lopetetaan klo 13.00. Käymme läpi kutsuntaupseerin ja kaupungin edustajan kanssa päivän annin. Tämän jälkeen alkaa tilojen purkaminen ja ajoneuvon pakkaus. Ennen kotimatkaa syömme myöhäisen lounaan Kulttuuritalon lltalypsy kahvilassa. Varusmiesmentori vapautetaan tehtävistä ja kotimatka voi alkaa.

Aluetoimistolla edessä on vielä varusteiden purkaminen autosta, koska kyseessä oli viikon viimeinen kutsuntapäivä. Kutsuntaupseeri vie päivän päätöksistä hajautustiedoston keskitettyyn tietokantaan. Hajautuksen siirron jälkeen katsomme kiintiötilanteen seuraavan viikon kutsuntoja ajatellen. Päivä on pulkassa kello 16.30. Hyppään jälleen pyörän selkään ja kohti pimeyttä.

Päivä ohi, matka jatkuu.

Sotilaskoti - muutakin kuin munkki ja kahvi

► *Heli Itkonen*
Kajaanin Sotilaskotiyhdistyksen
puheenjohtaja

Sotilaskotijärjestön perustettava on edistää varusmiesten viihtyvyyttä ja hyvinvointia palveluksen aikana. Järjestöemme on määritellyt peruspalvelut, jotka tulee tarjota varusmiehille.

Ensimmäisenä varmaan kaikille tulee sotkusta mieleen kahvi ja munkki. Sotku on paikka, jossa varusmiehet voivat viettää vapaa-aikaansa läheistensä kanssa. Sotkussa ei ole ostopakkoa. Munkki on brändi-tuotteemme. Kajaanin sotkussa erilaisia munkkeja on yli 10. Jokaiselle löytyy oma suosikki, myös gluteenittomana.

Tämän päivän sotkussa on paljon suolaisia vaihtoehtoja, hedelmiä, proteiinituotteita, virvokkeita ja makeisia. Kioskista varusmiehet saavat hygieni- ja varustarvikkeita. Grilli-pitseria tuo apua, jos illalla iskee vielä välipalan tarve. Toivomme kuitenkin, että varusmie-

het hyödyntävät Leijona Cateringin ateriapalvelut.

Kahvilapalvelut tulevat mukaan myös maastoharjoituksiin ja leireille joko leirikodeista tai myyntiautoilla. Maastossa harjoituksen lomassa sotkuauton kyydissä tuleva mummo kahveineen ja munkkeineen on aarre!

Toimintaa vapaa-ajalle

Sotilaskodin kirjastossa on yli 10 000 kirjaa sekä laaja valikoima aikakauslehtiä ja sanomalehtiä. Pyrimme siihen, että varusmiesten kotiseudun sanomalehti tulee kirjastoomme. Viime aikoina kirjasto on tullut entistä tärkeämmäksi myös rauhoittumisen ja rentoutumisen paikkana. Kirjastosta löytyy myös pääsykoekirjoja ja tilaa niiden lukemiseen. Tietokoneet ovat varusmiesten käytettävissä yhteydenpitoon ja vaikka pankkiasioiden hoitamiseen.

Varusmiestoimikunnan (VMTK) kanssa järjestämme tilaisuuksia kuten VMTK-päivät ja kotiuttamis-

konserdit. Hankimme vapaa-aikaa varten liikunta- ja pelivälineitä ja kustannamme keilailua, golfia ja teatterikäyntejä Kajaanissa.

Palveluksen alkaessa jaamme jokaiselle varusmiehelle sotilaan virsikirjan. Palvelusaikana rippi-koulun käyneille lahjoitamme rippiristit. Tuemme myös sotilaspaperia ja sosiaalikuraattoria.

Muistoja palvelusajasta

Kotiutumisen yhteydessä annamme jokaiselle lämmittävän kotiutumislahjan. Sotkupipo tai -lippis on lämmittänyt monen sotilaan päätä kotimatalla. Kouluttajien esitysten perusteella palkitsemme stipendillä ansioituneita taistelijoita. Palveluksen aikana kunnostautuneet lähetit, kuljettajat ja muut sisarten apuna olleet saavat usein kahvilippuja kiitokseksi.

Hymyllä ja sydämellä Kajaanin sotilaskotiyhdistyksen sisaret ja palkattu henkilökunta huolehtii palveluistamme ja varusmiesten hyvinvoinnista. Nähdään sotkussa.

Toimelias kilta tekee tiivistä yhteistyötä prikaatin kanssa

► puheenjohtaja Markku Kananen
Kainuun prikaatin Kilta ry

Kainuun prikaatin Kilta ry on 56 toimintavuotensa aikana saavuttanut merkittäviä tekoja. Päällimmäisinä tulevat mieleen Hurtti-Ukko lehden julkaiseminen, Korsusaunan rakentaminen ja Kainuun prikaatin historia 1626-2012.

Killan valtuuskunnalla oli merkittävä rooli lehden mainosten hankinnassa ja yleensäkin yhdistyksen varainhankinnassa. Nyt Suomen parasta joukko-osastolehteä julkaisee Kainuun prikaati, joskin Killalla on edustaja toimituskunnassa.

Fyysisin ponnistus oli Korsun ja Korsusaunan rakentaminen prikaatin alueelle "alaesikunnan" viereen yhdeksänkymmentä luvun puolessa välissä. Aluksi tilat olivat

korvausta vastaan Killan jäsenten ja prikaatilaisten käytössä. Sittemmin tilat siirrettiin prikaatin komentajan edustuskäyttöön.

Kainuun prikaatin historia 1626 – 2012, jonka kustantajana Kilta toimi, oli mittava ja aikaa vievä projekti, jonka aikataulutavoite ilmentymiselle oli Killan 50-vuotisjuhla. Tämän upean teoksen kirjoittajana toimi sotatieteiden tohtori yleisesikuntaeversti Markku Iskanus.

Samaan aikaan Kainuun prikaati juhli 50-vuotista taivaltaan Hoi-kankankaalla. Historiateos tuli painosta juhlia edeltävänä päivänä ja sai arvoisensa roolin yhteisessä juhlassa. Samassa tilaisuudessa naulattiin Kainuun prikaatin nykyinen lippu, jonka hankinnassa Killalla oli merkittävä rooli. Teoksella palkitsemme mm. aliupseerikurssien parhaita oppilaita.

Killan toiminta on täysin aatteellista. Toiminnan päällimmäisenä tarkoituksena on varusmiesten ja vapaaehtoisessa palveluksessa olevien naisten maanpuolustustahdon vaaliminen ja palvelusmotivaation edistäminen monin eri keinoin.

Keväällä 2018 olimme komentajan kutsumana tutustumassa prikaatin harjoitukseen Vuosangan harjoitusalueella. Pääroolissa kaluston ja toiminnan esittelyssä olivat varusmiehet. Siinä saimme oivallisen kuvan heidän loistavasta koulutuksesta ja hyvistä esiintymistaidoista.

Tämän muotoisia tutustumisia pyritään jatkamaan prikaatin ja muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa yhdessä tulevaisuudessa.

Kiltalaisia tutustui harjoitukseen Vuosangassa. Kuva: Jarmo Kivilä

Kiehiset toimivat vetreästi läpi vuoden

► Jarmo Kivilä
Hallituksen jäsen

Kaajaanin Kiehiset ry:n toiminta jakaantuu tasaisesti ympäri vuoden ja on erittäin vilkasta. Aktiviteetteihin osallistuu 20-30 henkilöä, teatteriretkelle jopa linja-autolastillinen.

Talvikuukausina on liikuntaa maanantaisin Heikinhallissa. Timo Kaikkonen vetää aluksi johdetun osuuden, minkä jälkeen voi oma-toimisesti käydä punttisallilla tai uida ja sauna.

Talvisodan päättymistä käydään kunnioittamassa 13.3. Suomussalmen kunta ja Kainuun rajavartiosto laskevat oman seppelensä ja Kiehiset omansa. Sen jälkeen on hartaustilaisuus ja kahvit sekä lounas Ämmänsaarella.

Prikaatin perinteitä kunnioitetaan laskemalla seppeli Kuopiossa perinnekivelle päivä pari ennen varsinaista 5.4. juhlistavaa vuosipäivää.

Pilkkikilpailut kokoavat jäsenet Polvelan rantaan Jouko Härkösen tarjotessa parkkipaikan ja nuotiotulet.

Kesäteatteri on kulminoitunut Teatteri Retikkaan Suomussalmella. Johtunee siitä, että esitys ottaa vuosittain kantaa ajankohtaiseen asiaan humoristisella tavalla eikä perustu mihinkään ennen kirjoitettuun.

Poisnukkuneiden haudoille laskeaan syksyisin kynttilät. Haudalla kerrotaan muisto vainajasta.

Pikkujoulua vietetään sotilaskodissa. Prikaatin komentaja kertoo

Poisnukkuneiden haudoilla vuonna 2018.

tervehdyksensä yhteydessä lyhyesti prikaatin kuulumiset.

Joka toinen vuosi käydään Lechvirralla. Lech-ystävät käyvät vastavuoroisesti Kajaanissa. Majoittuminen on perheissä.

Kainuun prikaatin toimintaan tutustutaan parin vuoden välein.

Vuosittain valitaan Vuoden Kiehi. Hän saa hallintaansa kiertopalkinnon.

Vuosittain jaetaan Kainuun prikaatin ja Kainuun rajavartioston valitsemille henkilöille stipendit.

Tukijaosto tukee jäseniä erilaisissa elämäntilanteissa. Tukijaoston puheenjohtajana toimii Esko Partanen.

Kiehiset avustavat omaisten pyynnöstä hautajaisjärjestelyissä. Mikäli vainaja on ilmaissut haluavansa sotilashautajaiset, niin Kiehiset on Kainuun prikaatin apuna niitä jär-

jestämässä. Markku Mustonen ja Esko Partanen ovat yhteyshenkilöinä.

Tervetuloa mukaan Kiehisten toimintaan: partanen.esko@kajaani.net.

KIEHISTÄ EI JÄTETÄ.

Yhdistyksen tarkoituksena on maanpuolustushengen edistäminen sekä Kainuun prikaatin, sitä edeltävien joukko-osastojen ja sen alaisten joukkojen perinteiden vaaliminen. Lisäksi tavoitteena on lisätä yhteishenkeä.

Yhdistyksen jäseniä ovat Puolustushallinnon alaisesta laitoksesta tai Kainuun rajavartiostosta eläkkeelle siirtyneet henkilöt, varsinaisen jäsenen avio- tai avopuoliso, leski tai leskeksi jäänyt elämänkumppani sekä kannattavat jäsenet.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Perinnekillan maanpuolustuspäivä

► Harri Norismaa

Pohjois-Karjalan Prikaatin Perinnekilta järjesti maanpuolustuspäivän Kontiolahdella perjantaina 28.9.2018. Päivän aluksi oli kaikille avoin Kainuun prikaatin kalustonäyttely Kontiolahden koulukeskuksen pihalla kello 9-13. Yläkoulun oppilaille järjestettiin Intti tutuksi -tapahtuma kello 9-11.30. Päivällä oli kaikille avoin killan 28. maanpuolustusjuhla sekä perinnekillan 60-vuotisjuhla Kontiolahden liikuntahallissa.

Juhlavieraita saapui lähes tuhat juhlaan, jossa juhlapuheen piti Kainuun prikaatin komentaja, prikaatikenraali Tuomo Repo. Musiikista vastasi Rakuunasoittoakunsa yhdesä Kontiolahden ala- ja yläkoulu- laisten kanssa. Oppilaiden musiikki- ja tanssiesitykset olivat erittäin hienosti toteutettuja. Pienempien oppilaiden Vintiöisten kuoroesityksen päätteeksi juhlaväki osoit- tikin seisten suosiotaan. Tilaisuuden lopuksi Kontiolahden kunta tarjosi juhlakahvit koulukeskuksen ruokalassa.

Killan 60-vuotisiltajuhla järjestettiin kutsuvierastilaisuutena entisessä Kontiorannan varuskunnan muonituskeskuksessa kello 18. Juhla oli samalla prikaatin entisen henkilöstön kokoontuminen sekä Kontiorannan varuskunnan ja prikaatin historian muistelutilaisuus. Tilaisuuteen saapui yli kolmesataa vierasta ja tilaisuutta kunni- oitti läsnäolollaan entisiä prikaati- laisia todella runsaslukuinen joukko. Selvästikin tilausta oli lähes viisi vuotta sitten lakkautetun yhteisen joukko-osastomme muistelemisel- le ja jälleennäkemiselle.

Iltajuhlissa juhlapuheen piti pri- kaatin entinen komentaja evers-

ti evp Pekka Ripatti ja musiikista vastasi Rakuunasoittoakunsa. Juhlavieraiksi olimme saaneet viisi Pohjois-Karjalan prikaatin entistä komentajaa. Prikaatin ensimmäinen komentaja, kenraaliluutnantti evp, Pääesikunnan entinen pääl- likkö Ilkka Hollo kertoi tervehdys- sessään prikaatin perustamisesta ja lakkauttamiseen liittyvistä vai- heista kulissien takaa. Hän vakuut- ti, että prikaatimme lakkautukses- ta huolimatta on Pohjois-Karjalan maakunnan puolustus turvattu.

Olimme saaneet lainaan muse- oidun Pohjois-Karjalan prikaatin lipun ja juhlavasti se saapuikin lip- pusaattueessa Karjalan jääkärien marssin soidessa. Juhlan jälkeen lippu palautettiin haikein mielin museon kokoelmiin.

60-vuotisen taipaleen kunniaksi Pohjois-Karjalan Prikaatin Perin- nekilta kustansi Karjalaisen Kult- tuurin Edistämissäätiön Riitta ja Väinö H. Bromanin rahaston apu- rahalla Perinnekillan ja JR9 Perin- neosaston 60-vuotishistoriikin. Maisteri Harri Norismaan ja tieto- kirjailija Pekka Laakkosen kirjoit- tama Kollaen Vasaman katveessa

-teos esittelee Perinnekillan taipaleen joukko-osastokillasta perin- nekillaksi sekä JR9 Perinneosast- on taipaleen killasta perinneosastoksi. Kirja kertoo myös Perinnekil- lan sota-ajan perinnejoukko-osast- ojen JR34 Kollaen ja JR9 Syvärin sotataipaleet. Teoksen nimi tekee kunniaa talvisodan Kollaen taist- elijoille ja maakuntamme maan- puolustuksen symbolille, Kol- laan vasama -patsaalle. Kirja jul- kaiseminen tapahtui iltajuhlissa.

Lisätietoja ja lähiaikoina myöskin kuvia maanpuolustuspäivästä löy- dät killan sivuilta pcpkilta.fi. Noil- le sivuille ilmestyy myöskin iltajuh- lassa pyörinyt monisatainen kuva- kavalkadi Kontiorannan vaiheista. Sivuille on skannattu myös kaikki joukko-osastolehdet, joten ei kun etsimään juttuja ja kuvia. Sieltä löytyykin monta tuttua kasvoa. Te, jotka olette kiinnostuneita kuule- maan tulevista tapahtumista, niin perinnekillan jäseneksi liittymi- nen onnistuu suoraan killan sivuil- ta. Emme anna tulen sammua.

Talviset terveiset Kollaen Vasaman katveesta!

MPK:n toimintaa 25 vuotta

► *koulutuspäällikkö Timo Toivonen*
Pohjois-Suomen
maanpuolustuspiiri,
Kajaanin koulutuspaikka

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) perustamisesta tuli viime vuoden joulukuussa kuluneeksi 25 vuotta. Maanpuolustusjärjestöjen 1993 perustamasta koulutusorganisaatiosta on kasvanut merkittävä turvallisuuskouluttaja, joka parantaa koulutuksellaan Puolustusvoimien, muiden viranomaisten sekä kansalaisten valmiutta normaali- ja poikkeusoloissa sekä tekee yhteistyötä muiden turvallisuus-, kasvatus- ja valistustyötä tekevien vapaaehtoisjärjestöjen kanssa.

MPK järjestää vuosittain keskimäärin 2000 kurssia, koulutettavien henkilöiden määrä on noin 50 000 ja koulutusvuorokausia kertyy 90 000.

Korpi 18 -harjoitus

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Kajaanin koulutuspaikka toimeenpani Puolustusvoimien tilaaman Korpi 18 -harjoituksen 7.-9.9.2018 Kainuun prikaatissa ja

sen lähiharjoitusalueella. Harjoituksessa toteutettiin kymmenen kurssia, joihin osallistui 184 reserviläistä sisältäen MPK:n kouluttajat. Harjoitusjoukon kokonaisvahvuus oli runsaat 200 henkilöä mukaan lukien kurssien valvojina ja ammuntojen varohenkilöstönä toiminut prikaatin henkilökunta sekä ampu-alueen vartiointista vastannut varusmiesosasto.

Johdon kurssi vastasi harjoituksen yleisjärjestelyjen suunnittelusta ja toteuttamisesta Kainuun prikaatilta saamiensa suunnitteluperusteiden pohjalta. Keskeisinä tehtävinä perustamisen ja majoitusjärjestelyjen lisäksi olivat mm. harjoituksen aikaisen huollon sekä kurssien tarvitseman kuljetustuen järjestäminen.

Pioneeritoimintakurssilla kerrattiin pioneerijoukkueen toimintaa puolustuksessa koulutuksen painopisteenä suluttaminen.

Jalkaväkijoukkueen taistelukurssilla koulutettiin uudistetun taistelutavan mukaisesti joukkueen toimintaa puolustustaistelussa. Kursiin yhdistettiin kvkk-ampujakurssi, joten sillä kerrattiin myös kevyen konekiväärin käyttöön liittyvät asiat.

PV-ajolupakurssilla päivitettiin Puolustusvoimien kuljettajakoulutuksen mukaisesti reserviläisille voimaan ajo-oikeudet oman sodan ajan tehtävän mukaiselle ajoneuvokalustolle.

Kenttälääkintäkurssilla painopisteenä oli perusyksikön lääkintähuollon järjestelyjen ja ensiaputaitojen kouluttaminen SA-sijoituille lääkintämiehille ja -aliupseereille.

Kenttähuoltokurssilla koulutettiin paikallispataljoonan huollon hen-

kilöstölle pataljoonan ja sotilasalueen huollon järjestelyjä ja toimintaa.

Tarkka-ampujakurssin koulutusaiheita olivat mm. tuliaseman vaatimukset ja valinta, toiminta tuliase-massa sekä tuliasekortin laadinta. Ammunta tapahtui tarkkuuskivääri 85:llä 150-700 metrin matkoilta.

Partion taisteluammuntakurssilla harjoiteltiin uudistetun taistelutavan mukaista toimintaa sekä partion toimintaa hyökkäystaistelussa.

Panssarintorjunta-ampujakurssilla koulutusaiheina olivat mm. ase-käsittely, ampumataidon perusteiden kertaus ja taktinen toiminta.

Paikallispataljoonan viestikurssilla tutustuttiin paikallispataljoonan käytössä olevaan viestikalustoon sekä perehdyttiin sen käyttöön ja ominaisuuksiin.

Reserviläisiltä kerätyn palautteen perusteella Korpi 18 -harjoituksen järjestelyihin ja annettuun koulutukseen oltiin erittäin tyytyväisiä.

Kiitän Kainuun prikaatia ja sen henkilöstöä sekä kaikkia toimijoitamme ja yhteistyökumppaneitamme hyvästä yhteistyöstä ja tuestanne toiminnallemme!

Turvallisuus ei ole itsestäänselvyys

► *Martti Huusko*
Järjestelytoimikunnan pj.

Muutokset ja turbulenssi Suomen turvallisuusympäristössä ovat viime vuosina olleet niin suuria, että tapahtumia on entistä vaikeampi ennakoita.

14. Divisioonan perinneyhdistyksen nuoris- ja perinnepäivien pääjuhlassa 2. syyskuuta Kuhmossa puhunut maavoimien komentaja, kenraaliluutnantti Petri Hulkko korostikin pitkäjänteisyyden ja ennakkoinnin merkitystä Suomen maanpuolustuskyvyn ja samalla turvallisuuden säilyttämisessä ja kehittämisessä.

Suomi on onnistunut siinä, missä monet muut Euroopan maat kylmän sodan päättymisen jälkeisinä vuosina epäonnistuivat. Yleisen asevelvollisuuden säilyttämisen, koulutuksen kehittämisen sekä maavoimien, ilmavoimien ja merivoimien suorituskyvyn ylläpitämisen ansiosta Suomi on pitänyt yllä uskottavan maanpuolustuksen ja ennaltaehkäisykyvyn. Kenraaliluutnantti Hulkko korosti sitä, että näin myös sotilaallisen hyökkäyksen uhka pystytään pitämään mahdollisimman alhaisena.

Hän nosti esiin myös henkisen maanpuolustustahdon merkityksen ja iloitsi siitä, että tutkimusten mukaan 78 % suomalaisista olisi valmis puolustamaan maataan myös siinä tapauksessa, että tulos näyttäisi epävarmalta.

Maanpuolustuksen kannalta maavoimien komentaja korosti myös

ulkomaisten subjektiivisten arvioiden merkitystä. Mitä vahvemmalta Suomen maanpuolustuskyky näyttää ulkopuolisten arvioissa, sitä suurempi on sen vaikutus. Siten tulevat ilmavoimien ja merivoimien hankinnat vaikuttavat monin tavoin myös maamme turvallisuuteen.

Kuhmon nuoris- ja perinnepäivät onnistuivat 14. Divisioonan perinneyhdistyksen puheenjohtajan, prikaatikenraali Tuomo Revon mielestä hienosti. Ennen muuta hän iloitsi siitä, että tapahtuma tavoitti runsaasti nuorisoa. Kaikki ala- ja yläkoulujen luokat sekä kyläkoulut ja lukion joukkueet osallistuivat Raappana-viestiin sekä monet osallistuivat kirjoituskilpailuun jo ennen tapahtumaa.

Perjantaina 31. elokuuta Tuupulan esikoulun, alakoulun, yläkoulun ja Kuhmon yhteislukion oppilaat osallistuivat aamunavaukseen

ja uuden puukoulun juhlasali täyttyi sen jälkeen oppilaista, jotka osallistuivat nuorisotapahtumaan, jossa palkittiin Raappana-viestin ja kirjoituskilpailun parhaat luokat ja oppilaat.

Kokonaisuudessaan päivien tapahtumat keräsivät yhteensä lähes 6000 osanottajaa. Rungas joukko kuhmolaisia ja muualta saapuneita vieraita tutustui perjantaina Kuhmon torilla järjestettyyn Kainuun prikaatin kalustonäytökseen, myös lauantai-illan Savo-Karjalan Maanpuolustussoittokunnan konsertti keräsi runsaan yleisön Kuhmo-talon Lentua-saliin. Sunnuntain pääjuhlaan osallistui lähes 400 henkilöä.

Tapahtuma järjestelytoimikunta kiittää Kainuun prikaattia, Kuhmon kaupunkia ja kaikkia yhteistyökumppaneita hienon tapahtuman toteuttamisesta yhteisvoimin.

Ilomantsi valmistautuu perinne- ja taistelujen päättymisjuhliin

► kunnanjohtaja Marjut Ahokas
Ilomantsin kunta

1 4. divisioonan perinneyhdistys ja Ilomantsin kunta valmistelevat yhdessä perinneyhdistyksien, seurakuntien ja veteraanijärjestöjen kanssa 14. divisioonan perinnejuhlaa ja Ilomantsin taistelujen päättymisen 75-vuotisjuhlaa.

Ilomantsin taistelut olivat jatkosodan viimeinen suurtaistelu kesälä 1944. Järjestelyihin osallistuvat myös Puolustusvoimat ja Rajavartiosto.

Ilomantissa elokuun 10. - 11. päivinä järjestettävä juhla on 14 D. perinneyhdistyksen 16. juhla.

Kaksipäiväinen juhla käynnistyy puolustusvoimien ja rajan kalustonäyttelyllä ja eri sotahistoriallisiin kohteisiin suuntautuvilla opastetuilla retkillä. Karjalan lennosta suorittaa ylilennon.

Lauantai-illan aikana liikuntahalli kutsuu kansalaisia aseveli-iltaan. Sunnuntaiaamu avautuu sankarihautakäynnillä ja jumalanpalveluksilla kirkkoissa.

Pääjuhlaa vietetään liikuntahallilla ruokailun jälkeen.

Ilomantsin kunta ja 14 D. perinneyhdistyksen Ilomantsin paikallisosasto toivottavat juhliivat tervetulleiksi elokuussa Ilomantsiin.

Kuvat: Topi Ylä-Mononen

2.tuliasemapatteri - tykistön aliupseerikurssi

► kapteeni Ville Nieminen
2.tuliasemapatterin päällikkö

Saapumiserän 218 aliupseerikurssi alkoi 31.8.2018 auditoriossa yksikön päällikön ja väepelin oppitunneilla. Oppituntien sisältö oli pääsääntöisesti normien mukaisia tavoitteita kurssin läpäisemiseksi ja jatkokoulutusvalintojen perusteiksi sekä yleisen olemissen ja elämisen perusteita 2.tuliasemapatterissa, olihan yksikköön saapunut oppilaita lähes kaikista Kaiuun prikaatin joukkoyksiköistä.

Ensimmäisestä oppitunnista alkaen oppilaista paistoi halu suorittaa kurssista parhaalla mahdollisella tavalla. Valveutuneet oppilaat kirjoittivat muistiinpanoja, mitkä asiat vaikuttavat jatkokoulutusvalintoihin ja kuinka heitä tulaa arvioimaan kurssin aikana.

Kurssin edetessä into vain lisääntyi ruk-valintojen lähestyessä. Näistä valinnoista käytiinkin tiukkaa kil-

pailua aina valintojen kalkkiviivoille saakka. Kilpailu ei kuitenkaan vaikuttanut kurssin ja oppilaiden yhteishenkeen vaan linjasta riippumatta oppilaat pyrkivät tukemaan toisiaan oppimisessa kouluttajien ja kurssin apukouluttajien tiukan ohjauksen alla.

Yksittäisten rastien ja kokeiden lisäksi oppilaat ja apukouluttajat pääsivät näyttämään osaamistaan joukkona ampuharjoituksissa Kassunkurussa, Vuosangassa ja Arctic Shield 18 -harjoituksessa Rovajärvellä marras-joulukuun vaihteessa. Heti ensimmäisestä ampuharjoituksesta AUK1-lopulta alkaen näkyi kouluttajien ja apukouluttajien tekemä laadukas työ jolla ampuharjoituksissa kyettiin saavuttamaan asetetut tavoitteet ja osoittamaan osaamista, ajoittain kenties jopa joukkotuotantojoukkoja paremmalla tasolla.

Yksikön päällikön näkökulmasta saapumiserän 218 aliupseerikurssi

apukouluttajineen on ollut hyvähenkinen ja hyväkäyttöksinen joukko, joskin roiskeita ja kipupisteitä sattuu aina kaikille reiteille. Kursin aikana on luonnollisesti tullut poistumaa eri syistä ja silloin tällöin on saattanut joku oppilas poiketa perussuunnasta tai suurimmasta sallitusta ampumasektorin reunasta, mutta isällisellä kouluttajien, apukouluttajien ja toisten oppilaiden opastuksella on harhailevat lampaat palautettu osaksi kiinteää ja hyvähenkistä joukkoa.

Tätä kirjoittaessa on Arctic Shield 18 -harjoitusta jäljellä vajaa viikko jonka jälkeen kurssi pian päättyy ja on aika palata omiin perusyksiköihin.

Tulevat alikersantit muistakaa, että olette omassa joukossanne epäsuorantulen karkiosaa- ja teidän tärkein tehtävänne on #tulilähtee.

Kranaatinheitinlinja – Piiru, metri, sekunti

aliupseerioppilaat
Niilo Savolainen ja Eero Nikula

Ennen aliupseerikurssin alkua ja muuttoa toiseen tuliase-mapatteriin, ainakin kranaatinheitinkomppaniassa meitä jääkäreitä peloteltiin alkavan kurssin vaativuudesta sekä ”toisen kuri-asemapatterin” ankarasta ilmapii-ristä. Siinä missä vaatimuksiin ja kuriin tuli selvä muutos edelliseen verrattuna, kauhukuvat eivät osoittautuneet täysin todeksi.

Heti alusta asti linjalla oli niin sanotusti ”tekemisen meininkiä”, joka näkyi tehokkaassa toiminnassa ja asiallisessa yleisilmeessä. Alijohtajat todistivat tuntevansa koulutettavat asiansa, ja muistuttivat heistä maalattuja hirviöitä vain silloin, kun toiminta ei ollut sujuvaa ja vaadittavan tasoista.

Koulutuksen suhteen ei jääty turhaan odottelemaan, vaan opittavan materiaalin kanssa alettiin heti tahkota kovaa vauhtia. Edes ylioppilastaustalla ei kokeista selvinnyt kunnialla torkkumalla tunneilla, ja viettämällä vapaa-aikaa sotilaskodissa itsenäisen opiskelun sijasta.

Kun teorian tärkeimmät asiat olivat opittu ja tentattu, siirryttiin maastoon opettelemaan käytäntöä. Ja siinäkin opittavaa on yhä vaikka miten paljon, nimittäin heittimenjohtajan tulee osata jokaisen heitinryhmän jäsenen tehtävät. Vaikka miten monta kertaa heitinryhmän toimintaa harjoittelee eri rooleissa (ja harjoitusta on meille paljon järjestettykin!), aina löytyy jokin yksityiskohta jota viilaamalla saadaan toimintaa tehostettua. Kranaatinheitinlinjalle käytännön tärkeimmiksi piirteiksi nousevat tarkkuus ja nopeus.

Yleensä nämä kaksi käsitettä eivät kulje käsi kädessä, heitinlinjalla ne laitetaan kulkemaan sovussa, vaikka sitten kuvitteellisen rautalan-gan ja ilmastoteipin avulla jos ei mikään muu auta, sillä aikamääreet ovat pyhiä ja tulen täytyy osua juuri sinne mihin se tilataan. Tähän tavoitteeseen meitä ohjattiin toistoilla ja kellottamisella.

Jo ensimmäistä kertaa heitinkalustoa käsitellessä alijohtajilla oli sekuntikellot käytössä ja sama tapa on jatkunut tähän päivään asti, vaikka olemmekin jo aliupseerikurssin toisessa vaiheessa.

rikurssin toisessa vaiheessa. Tarkkuuden ja nopeuden merkityksestä tuleeekin heitinlinjan sanonta ”Piiru, metri, sekunti”

Kaiken kaikkiaan ei voi olla muuttakaan kun tyytyväinen saapumiserämme heitinlinjan aliupseerikurssiin. Meille sattui todella hyvähenkinen ryhmä, osaavat alijohtajat ja taitavat kouluttajat, kunniakkaasta tehtävästä puhumattakaan.

Kaikki tämä nidottuna yhteen on tehnyt linjallamme tulen osuvaksi ja heitinmieshengen vahvaksi.

Tulenjohto - osoitan maalin

► Teemu Markkanen

Tulenjohtoryhmä makaa pienessä montussa, kylmän tuulen puhaltaessa naamalle, odottaen tulenjohtajalta komentoja. Tulenjohtaja kysyy: "Onko tulenjohtoryhmä valmis?", kaikki vastaavat: "Valmis", vaikka he eivät olleet vielä valmiita komentoon, eikä tulevaankaan.

Tulenjohtaminen on tykistön, kranaatinheittimistön ja raketinheittimistön tulen johtamista ja korjaamista. Tulenjohtoryhmä koostuu viidestä henkilöstä, joilla jokaisella on tärkeä rooli. Tehtävänä on paikantaa maali, laatia tulikomento ja lähettää se tuliyksikölle.

Peruskoulutuskauden päätyttyä ja aliupseerikurssin alettua ei osannut odottaa mihin oli joutunut ja mitä tulenjohtaminen ylipäänsä oli. Ensimmäisillä oppitunneilla tuli niin paljon uutta asiaa, ettei tiennyt, miten tästä selviää. Kuitenkin viikkojen kuluessa alkoi tulenjohtamisen perusidea käydä selväksi ja odotti jo innolla, milloin pääsisi tosi toimiin.

Kun ensimmäistä kertaa päästiin harjoittelemaan tulenjohtamista,

se oli kaaosta, josta ei olisi päässyt läpi ilman apukouluttajien ja kouluttajien apua. Tunnin kovan ahkeroinnin jälkeen jokainen ryhmä oli saanut tulikomennon lähetettyä ja poistuttua asemasta.

Oppilailla oli iloinen ilme kasvoiltaan, koska he olivat onnistuneet siinä, mitä heiltä vaadittiin. Tämä ilme kuitenkin laantui nopeasti, kun kouluttaja kertoi, että tämä kaikki pitäisi saada minuutissa tehtyä.

Päivien kuluessa ja satojen tulikomentojen jälkeen edessä oli ensimmäinen

taistelu- ja ampumaharjoitus. Ensimmäistä kertaa oltaisiin viikko metsässä ja ammutettaisiin kranaatinheittimistöä oikeilla kranaateilla. Tulenjohtoryhmät makasivat maassa ja odottivat milloin edessä olevalla jyrkänteellä räjähtäisi. Yhtäkkiä, savupilviä alkoi muodostua ja kovat räjähdysäänet syntyivät. Niitä räjähdysääniä ihaillessa ymmärsi, miksi tulenjohtolinja oli antoisin ja mieleenpainuvuin linja.

Aliupseerikurssin ensimmäinen jakso oli lopussa ja yhteishenki oli parhaimmillaan tulenjohtolinjalla. Osa kuitenkin joutui lähtemään reserviupseerikurssille Haminaan ja toiset jäivät aliupseerikurssin toiselle jaksolle. Tulenjohtolinjan määrä oli laskenut roimasti, mutta hyvä yhteishenki oli kuitenkin jäänyt.

Aliupseerikurssin ensimmäinen jakso on ollut sekä fyysisesti että henkisesti raskasta, mutta kaikesta on kuitenkin selvitty hyvällä yhteishengellä ja kouluttajien sekä apukouluttajien avulla. Nauvuakaan ei ole puuttunut. Olemme onnekkaita, sillä meillä on osaavat kouluttajat ja hieno linja.

Kainuun prikaati 2018
Tykistön aliupseerikurssi / Tulenjohtolinja KAITR 2/18

Tuliasemalinja – tulta!

aliupseerioppilaat
Wille Ala-Pappila ja Joni Laine

Astuessamme tuliasemalinjan aliupseerikurssille meille tehtiin heti selväksi, ettei enää olla peruskoulutuskaudella. Ensikosketus sotilaallisiin aikahyppyihin ja korkeisiin vaatimuksiin saatiin välittömästi yksikköön saatuttua perusteellisen tupa-, kaappi- ja siisteystarkastuksen merkeissä.

Naapuriyksikön tulokkaille tämä siirtyminen kovempaan tekemiseen tahtiin herätti todelliseen tuliasemalinjan arkeen: aina on kiire jonkin. Toisessa tuliasemapatterissa peruskoulutuskauden käyneet oli totutettu kuriin jo aiemmin, mikä pehmensi laskeutumista aliupseerikurssille.

Kurssin alusta lähtien informaatiovirta on ollut jatkuvaa ja runsasta: uutta opittavaa on erittäin paljon ja sen sisäistämistä lyhyessä ajassa vaaditaan. Viikoittaisilla kokeilla mitataan oppimiskykyä tehokkaasti – jotkut yöt kuluivatkin otsalampun valossa mittausopin- ja sotilaan käsikirjan ääressä. Kokeet eivät suinkaan olleet turhia, sillä opitut asiat alkoivat yhdistyä toisiinsa ja muodostaa yhden suuren kokonaiskuvan tykistön toiminnasta. Kun viitekehys oli selvillä, yksittäisiin käsisuuntakehämitauksiin ja tykkisulkeisiinkin motivoitui enemmän.

Koulutuksessa jokaiselta odotetaan täyttävä panosta jokaiseen suoritukseen. Asiat koulutetaan runsain toistoin, minkä jälkeen niiden hallitsemista aletaan vaatimaan. Kun suoritusta toistetaan niin kauan, että sen taitaa vaikka unissaan, on toiminta jouhevaa myös sotatilanteessa. Vaikka linnoitusväline- ja nosteleminen auton lavalta ja takaisin saattaa rasittaa, har-

joittelu palkitaan kun asema-ajossa kalusto on hetkessä purettu ja toimintaa voidaan jatkaa.

Tuliasemalinjasta ei voi kirjoittaa mainitsematta fyysistä rasitusta. Kun toimitaan tykkien kanssa, kaikki painaa – paljon. Tunnetusti raskas linja on ollut maineensa arvoinen, mikä koettiin viimeistään taistelu- ja ampumaharjoituksen kolmetoistatuntisen asema-ajopäivän aikana. Harjoituksessa kaikki opittu tieto konkretisoitui ja itse kukin koki käytännössä,

kuinka tulipatteri toimii kokonaisuutena. Seuraavana päivänä matka kasarmille hoitui torjuntajoukkueen hyökkäyksenä, jolloin nohevammankin sotilaan jalka alkoi painaa telamiinoja kantaessa.

Kovasta rasituksesta ja vaativasta koulutuksesta selviää vain tiiviillä yhteistyöllä: kukaan ei siirrä tykkiä yksin. Tuliasemalinjalla kaikki ovatkin ylpeitä linjastaan, mikä näkyy määrätietoisena ja tehokkaana ryhmätekemisena.

Viestilinja – Ajoon!

oppilaat Iina Kanerva,
Pekka Ruokolainen, Matti Syrjälä
ja Maria Matilainen

Elokuun viimeisenä päivänä tulevat aliupseerioppilaat kantoivat painavia reppujaan edellisistä yksiköistään kohti 2. tuliasemapatteria ja tykistön aliupseerikoulua. Seuraavat 16 viikkoa kouluttaisivat meistä taidokkaita aliupseereita, joilla on tietoa ja taitoa viestikoulutukseen, sekä valmiudet toimia ryhmänjohtajina. Uudet tupalaiset tulivat tutuksi nopeasti ja yhteistä matkaa lähdettiin rakentamaan uteliain ilmein koko linjan voimin. Koulutukset LV241-kenttäradiosta, Excel-mastosta ja muista viestivälineistä alkoivat ja saimme hyvät perusteet tulevaan.

Uuteen yksikköön muuttaminen oli monelle kulttuurishokki ja erilaisiin käytäntöihin tottuminen vei aikaa. Monet asiat tehtiin eri tavalla kuin entisessä yksikössä. Muista yksiköistä tulleet taistelijat otettiin hyvin vastaan ja uusia ystävyksiä alkoi syntyä ensimmäisestä päivästä lähtien.

Tähän päivään mennessä kaikki ovat sopeutuneet käytäntöihin ja

toimintatapoihin, ja 2. tuliasemapatteri tuntuu jo kodilta.

Linjamme suurin vahvuus on yhteishenki, joka vain paranee viikko viikolta yhteisten koettelemusten myötä. Jokainen otetaan huomioon omana itsenään ja luottamus on meille linjalaisille tärkeä asia. Kaikkea tätä vahvistavat ammattitaitoiset kouluttajat sekä apukouluttajat, jotka ovat aidosti kiinnostuneita meistä ja auttavat mielellään muuttuvissakin tilanteissa.

Asemaanajo on meidän tilaisuutemme loistaa, sillä siellä perustamme viestiyhteydet ja luomme tulitoiminta-aliupseereille ja -upseereille valmiuden ottaa vastaan tulikomentoja ja lähettää niistä muodostettuja ampuma-arvoja

eteenpäin tykeille. Asemaanajossa jokainen meistä tietää tehtävän, mikä edesauttaa tärkeisiin aikamääreisiin pääsemistä. Jokaisena kertana pyritään mahdollisimman hyvään suoritukseen ja toistot tuovat varmuutta tekemiseen.

”Ajoon”-käskyllä komentopaikka ja viestiyhteydet puretaan yhtä nopeasti kuin ne on rakennettukin ja olemme nopeasti valmiita siirtymään uusiin asemiin.

Kainuun tykistörykmentin taistelu- ja ampumaharjoitus marraskuun alussa Vuosangassa sujui osaltamme loistavasti ja pääsimme aikamääreisiin hyvällä yhteistyöllä. Asemaanajoon haastetta toi pimeys, mutta loppujen lopuksi toimimmekin pimeällä nopeammin kuin päivän valossa.

Viestilinja loi tärkeät perusteet harjoituksen selkärankana ja piti huolta, että yhteydet toimivat koko harjoituksen ajan. Vaikka hajoaminen oli välillä lähellä ja kelamies upponnut puoliksi suohon, taistelijatoverit tulivat avuksi ja nostivat taistelumotivaation kohdilleen.

Vaikka harvemmin linjana saamme muilta linjoilta arvostusta, olemme tärkeä pohja taistelutoiminnalle – meitä tarvitaan silloin kuin yhteydet ei toimi.

Kainuun prikaati 2018
Tykistön aliupseerikursi / Viestikomppania KAITR 2/18

Kuvat: Miika Moilanen

Jalkaväkijohtajaksi

► kapteeni Tommi Huttunen
3. jääkärikomppanian päällikkö

Kainuun jääkäripataljoonan jalkaväen aliupseerikurssin 218 muodosti jääkäri-, panssaritorjunta- ja tiedustelulinja.

Kaiken oppimisen tärkeänä perustana on niin teoretiedon kuin käytännön taidon yhteensovittaminen. Aliupseerikurssin ensimmäisellä jaksolla ensimmäiset päivät syvensivätkin heti alkuun jokaisen oppilaan tietämystä johtajakoulutusohjelman rakenteesta.

Tämän teoreettisen pohjan rinnalla jokainen mietti myös omalta kohdaltaan omia senhetkisiä valmiuksia johtajana. Näiden itsetutkistelujen keskellä jokainen päätyi kehittämään niin omia vahvuuksiinsa kuin parantamaan sillä hetkellä ilmenneitä kehittämiskohteita.

Pitää myös muistaa, että jalkaväkisotilas hakee parhaimman oppinsa maastosta vaihtelevissa tilanteissa. Tällaisia tilanteita luotiin jo kurssin alkumetreillä eri harjoituksissa.

Aliupseerikurssin toisella jaksolla syvennyttiin entisestään niin omiin johtamisominaisuuksiin kuin koulutustaitoon. Matkan tässä vaiheessa alkoi syntyä jo tietynlainen kuva omasta itsestä sekä mahdollisesta omasta johtajakuvasta. Oma taktinen osaaminen kehittyi entisestään tulevaan tehtävään liittyen. Koulutustaidon osalta opittiin alkeita asioiden opettamiseen sekä niiden valmisteluihin liittyen.

Johtajakausi

Tuleva johtajakausi tulee olemaan varmasti vaihderikas. Viimeistään johtajakaudella jokainen teistä muokkaa itsestään omannäköisen johtajakuvan. Johtajakoulutusohjelma jatkuu myös täydellä painolla teidän johtajakaudella. Saatujen runsaiden palautteiden avulla pääsette kehittämään omaa toimintaanne.

Muistakaa etenkin niitä asioita, joita olette arvostaneet omissa lähimmissä esimiehissänne. Olette nostaneet myös kurssina erään perusarvon suureen rooliin, jota

arvostatte johtajuudessa ja etenkin johtamisessa.

Teidän mielestä jokaisen johtajan eräs tärkeimmistä johtajuuden työkaluista on oma esimerkki. Tämä työkalu on myös sellainen, että siitä pitää huolehtia koko ajan.

Lopuksi

Hyvät jalkaväen aliupseerikurssin 218 jalkaväkitaistelijat! Muistakaa tulevalla johtajakaudella myös saumaton kanssakäyminen muiden yhteistyötahojen kanssa. Kitkattomalla yhteistyöllä saavutetaan varmasti onnistumisen edellytykset tilanteessa kuin tilanteessa. Toivotan jokaiselle teille menestystä tulevalle johtajakaudelle.

Haluan antaa erityiskiitoksen jalkaväen aliupseerikurssin ammattitaitoiselle henkilökunnalle. Teidän panoksenne on ollut ja tulee olemaan jatkossakin merkittävä kokonaisuuden onnistumisessa.

Jääkärilinja - "KAVERIA EI JÄTETÄ"

oppilas Konsta Rannila

// Komppaniassa herätys" kajahtaa aamulla jokaisen taistelijan korville normaaliin tapaan. Aliupseerikurssi alkaa olemaan loppuillaan ja aamun rutiinit ovat normalisoituneet.

Aamun jälkeen on aika vetää taisteluvarustus päälle ja siirtyä kohti viiden päivän harjoitusta. Tämä harjoitus on ensimmäinen suurempi harjoitus, jossa normaalista poiketen ryhmiämme johtaa vanhemman saapumiserän johtajat. Näin pääsemme seuraamaan läheltä miten tositilanteessa kuuluisi toimia.

Harjoituksessa törmäsimme monenlaisiin tilanteisiin, joista osa oli tuttuja ja moneen kertaan ennestään harjoiteltuja. Hyökkää-

minen ja vihollisen vastahyökkäyksen torjuminen olivat jo osittain rutinoituneita ja niin sanotusti selvää kauraa. Suoritimme myös normaaleja harjoitukseen kuuluvia asioita, kuten kipinän pitoa ja poterossa vartioimista yön yli.

Väsyneenä nämä tuntuivat välillä puuduttavan pitkältä. Kohdattaessa ruuan ja unen puutteen sekä fyysisen rasituksen kasautumisen, huomasin itse kukin, kuinka tärkeä määrätietoisien ryhmänjohtajan rooli on taistelussa ja sen ulkopuolella.

Vaikka emme kyseisessä harjoituksessa toimineet johtajina, koostuu normaali arki kasarmilla vuorollaan ryhmän- ja joukkueenjohtajana toimimisesta ja muista vastuutehtävistä. Tällöin järjestäytymiset ja aika-aulussa pysyminen jäävät kaikki meidän oppilaiden hartioille.

Ryhmänjohtajana toimimista saamme harjoitella myös metsässä, jossa pääsemme johtamaan vertaisia teltan kasaamisesta aina hyökkäykseen asti. Johtamisen harjoittelu ei kuitenkaan pelkästään koostu käytännön tekemisestä vaan näihin moniin viikkoihin on sisällytetty myös paljon oppitunteja ja erilaisia tehtäviä mitä vapaaajalla on joutunut pohtimaan.

Kuitenkin suurimmat opit aliupseerikurssin aikana on saanut omasta ryhmässä toimimisesta, joka on luonut turvallisen ympäristön ryhmänjohtajuuteen ja siinä virheiden tekemiseen ja niistä oppimiseen. Näiden viikkojen aikana jokainen on saanut pohjan johtajana toimimiseen ja vaikka oppiminen on vielä kesken, olemme valmiina kohtaamaan tammikuussa saapuvien uusien alokkaiden mukanaan tuomat haasteet.

Panssarintorjuntalinja - "Vain osuma ratkaisee!"

► oppilas Reetta Paananen

Syyskuun kirpeä yöpakkasen tunkeutuu iholle, vaikka kuinka lisäisi lämmintä vaatetta. Edessä on kolme tuntia paikallaan tähyttämistä kohti tuhoamisaluetta. Lähdän parini kanssa vapauttamaan vuoronsa päätöksen saaneet, kylmästä kangistuneet taistelijat.

"Hei siellä näkyy liikettä, panssarivaunuja!". Lähdän juoksemaan pimeään metsään kohti telttoja. Juokseminen päättyy, kun tajuan menneeni hukkaan, eikä telttoja näy missään.

Hiestä märkänä ja pimeästä ahdistuneena löydän vihdoinkin teltat. "Panssarihälytys!" huudan hengästyneenä, ja pian ohjuksinkat ovat selässä ja matka aseisiin alkaa.

AUK:n ensimmäiset päivät menivät tutustuessa omaan linjaan. Lähes kaikki olivat kasvoiltaan tuttuja.

Alku sisälsi paljon oppitunteja, joilla opeteltiin perusteita johtajuudesta. Opittua pääsimme harjoittelemaan käytännössä oppilasjohtamisen avulla ja pienen linjamme ansiosta suorituksia tuli usein.

AUK:n ensimmäisillä viikoilla pääsimme tutustumaan panssarintorjuntaohjukseen 2000 -järjestelmään. Ensimmäinen kerta, kun saimme rinkat selkään, oli ikimuistoinen. Siinä linttaan painautuneena hymy nousi väkisinkin kasvoille. Ei se hyvältä tuntunut, ja jokainen tiesi, että tätä tämä tulee tästä lähtien olemaan.

Ensimmäisessä taisteluharjoituksessa saimme kokea miltä taistelu tuntuu, kun selässä on 30 kg edestä ohjuslaukauksia. Myönnettävä on, että se sai jokaiselta luulot pois. Kuitenkin jokaisen harjoituksen jälkeen tunne on mahtava, kun pystyi toimimaan, vaikka hartioihin ja selkään vihloi. Se tunne on yksinkertaisesti mahtava. Nykyään ohjuksinkojen kantaminen ei hapota yhtä pahasti, kuin ensimmäisillä kerroilla.

AUK2 tulee olemaan enemmän käytäntöä, kuin oppitunteja. AUK2:n aikana meidän pitäisi kasvaa hyviksi johtajiksi, jotta olisimme valmiina kouluttamaan alokaita tammikuussa. Harjoituksia tulee olemaan enemmän, ja harjoitusten väleissä pidetään useita kirjallisia kokeita. Tiiviit ja kiireiset viikot lähestyvät.

Panssarintorjuntalinjalla hyvää on linjan pieni vahvuus ja sen sisäinen loistava ryhmähenki. Harjoituksiin on mukava lähteä, kun tietää, että hauskaa tulee olemaan. Keskustelut ryhmän kesken jäävät ikuisesti mieleen ja tulen varmasti muistelemaan niitä lämmöllä.

Rankan siirtymisen jälkeen henkinen hajoaminen unohtuu, kun tähyttäessä näet kahden vaunun tulevan kohti. Sinä näit ne, mutta ne eivät välttämättä sinua. Nopeampi voittakoon. On tärkeää, että osut ja tuhoat maaliin, sillä metsän nopein eläin on ohiampunut panssarintorjuntamies.

Tiedustelulinja - kohti tuntematonta

oppilaat Miika Toppinen,
Wilbert Harmoinen ja
Joona Lehtoranta

Oli sateinen ja synkkä elokuinen ilta, kun noin 50 tulevasta tietämätöntä jääkäriä odotti aliupseerikurssin alkamista 3. jääkärikomppanian takapihalla reppujen ja tulevien aamujen painaessa selkää kumaralle. Tästä huolimatta joukon yhteishenki auttoi jaksamaan taistelijoita kantamaan omien varusteiden lisäksi myös mukaan annetut peiton sekä henkarit aina rakennuksen ylimpään kerrokseen asti.

Peruskoulutuskauden tuvan jäädessä taakse oli aika tutustua jälleen uusiin ihmisiin. Kun tupalaisiin ja muihin linjan oppilaisiin oli tutustuttu, oli aika alkaa tekemään töitä astetta kovemmin. AUK1:n ensimmäiset viikot olivat lähinnä oppitunteja ja oman aselajin periaatteisiin ja käytäntöihin tutustumista. Oppilaille tuli piene-

nä yllätyksenä, kuinka paljon opiskelua ja teoriapohjaisia kokeita aliupseerikurssi piti sisällään.

AUK1:n kolmannella viikolla pääsimme kauan odotettuun, ja jopa hieman pelättyyn, Linja1- harjoitukseen, joka antoi meille pienen maistiaisen siitä, millaista tiedustelutehtävät käytännössä tulevat olemaan. Harjoituksessa pääsimme kokeilemaan tähystys- sekä partiotiedustelua, jotka ovat tulleet meille enemmän tutuksi myöhemmissä harjoituksissa.

Mainittakoon vielä, että AUK1:n mieleenpainuvimpia kokemuksia oli havukoe, jonka läpäisemisestä riittävällä menestyksellä ansaitsi koulutushaaramerkin - havun.

Reilu viikko sitten matkamme AUK2:ssa alkoi ja yhdeksän nohevaa taistelijaa poistui keskuudestamme Haminan reserviupseerikurssille, jossa heitä odottavat uudet haasteet. Meille aliupseerikurssille jääneille on myös tarjol-

la runsaasti haasteita, sillä Kirvesaselajiharjoituksessa tullaan testaamaan monia jo aikaisemmin opittuja tiedustelijan käytännötaitoja.

Vaikka tiedustelulinjan koulutus on ollut fyysisesti ja henkisesti haastavaa, on se antanut meille paljon valmiuksia varusmiespalvelukseen sekä palveluksen jälkeen reserviin. Olemme muun muassa oppineet parempaa itsekuria, yhteistyökykyä sekä pitkäjänteisyyttä.

Harjoituksissa meidän työskentely on kuitenkin melko vapaata ja itsenäistä, kunhan hommat hoidetaan kunnolla ja pidetään tehtävä kirkkaana mielessä.

Voimmekin sanoa, että tiedustelulinja sopii henkilöille, jotka ovat valmiita haastamaan itseään niin kasarmilla kuin metsässä.

Tiedustelulinja - Harjoitus tekee johtajan.

Täysillä päin ja paareilla pois

► kapteeni Ville Viinikainen
1. erillisen autokomppanian
varapäällikkö

Peruskoulutuskauden jälkeen elokuun lopulla käynnistyi yksikössämme huollon aliupseerikurssi. Tällä saapumiserällä koulutamme lääkinnän, huoltopalveluiden ja kuljetusten osaajia ja sotilasjohtajia nykyaikaisen taistelukentän tarpeisiin. Ennen varsinaisen aselaji- ja toimialakoulutuksen alkua, ensimmäisen seitsemän viikon aikana (AUK1-jakso) koulutuksen painopiste oli puhtaasti jääkäriryhmän johtamisessa.

Koulutuksen alkuvaiheessa aliupseerikurssi oli jaettuna ”kortittomiin” ja ”kortillisiin” osiin. Korttilisten päiväohjelma poikkesi kortittomien koulutuksesta siten, että he suorittivat muun koulutuksen ohella puolustusvoimien BC-ajolupatutkinnon. Johtamistaitojen ja -valmiuksien lisäksi ajokorttikoulutuksen käyneet saavat siis siviili-ajokorttiinsa BEC1EC-korttiluokan sekä ammattipätevyyden.

AUK1:n jälkeen kahdeksan soveltuvinta jatkoi Haminan Reserviupseerikurssille kouluttautumaan huoltojoukkojen joukkueenjohtajiksi.

Huollon ammattilaisia ympäri valtakuntaa

AUK2-jakson alkuun yksikköön saapuu oppilaita ympäri Suomea. Yksikössämme ei kouluteta huollon osaajia ainoastaan Kainuun prikaatin tarpeisiin, vaan tehdään johtajia koko pohjoisen alueen huoltojoukkoihin.

Varusmiesten ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittavien naisten kotikuntia tarkastellessa huomaa helposti miten laajalta alueelta meiltä tullaan hakemaan oppia, tälläkin erällä oppilaita on palveluksessa aina Sallasta Espooseen asti.

Varsinainen aselajiosaaminen ja harjaantuminen tapahtuvat siis AUK2-jaksolla, jolloin kurssista muotoutuu lääkintä-, huoltopalvelu- ja kuljetuslinja.

Johtajan tulee huolehtia myös itsestään

Kesän helteiden jälkeen pimenevät päivät ja haastavat säät tuovat koulutukseen oman haasteensa, erityisesti kun valtaosa koulutuksista järjestetään maasto-olosuhteissa luokkaopetuksessa tarjotun teorian omaksumisen jälkeen. Ulkona pärjääminen edellyttää oppilailta oman toimintakyvyn ylläpitämistä ja kehittämistä.

Osaltaan jopa toivon vaikeita keliolosuhteita raskaimpien sotaharjoitustemme ajaksi, koska tilanteen edellyttämällä tavalla pukeutumista, itsestään huolehtimista, nesteytyksen ylläpitoa tai varusteiden huoltamista ei opi kasarmiolosuhteissa. Kun oppilaita ajetaan toimintakyvyn ylläpitoa edellyttämiin tilanteisiin, saavat he jopa tiedostamatta yhtä arvokasta oppia kuin aselajikoulutuksen osalta. Lisäksi he kykenevät opettamaan tammikuusta eteenpäin seuraavalle saapumiserälle kuinka itsestä ja kaverista tulee maastossa huolehtia.

Toiminnan mahdollistajat

oppilaat Jasmin Huikka & Sohvi Tuhkunen

Muonitusteltan liepeiden välistä näkyy vilskettä. Padan porina, ryhmänjohtajan käskyt ja ruuan tuoksu täyttävät tilan. Kello on 4:30 aamulla, ja vaikka yöunet jäivätkin vähäisiksi, työtahti on ripeä. Joku polttaa puuron pohjaan. Mieleen hiipii ajatus: Tätäkö tämä kehuttu "superspadejen" homma on?

Saavuimme 1. erilliseen autokomppaniaan 18. lokakuuta AUK2-kurssille täysin tietämättöminä tulevasta. Uusi yksikkö, uudet säännöt ja erilainen sisäkuri. Muutos oli suuri verrattuna 3. jääkärikomppanian toimintaan.

Aikaisemmin esitetty kysymys pyöri aluksi mielessämme, mutta vastaus saatiin jo ensimmäisillä oppitunneilla. Huoltopalvelulinja on kaikkea muuta kuin pelkkää sopan hämmentämistä ja ohjeiden laskemista. Vaikka linjan pääpaino onkin pitkälti kenttämuonituksessa, kuuluvat tehtäviin myös muun muassa täydennykset, materiaalikirjanpito, vesi- ja vaatehuolto sekä poikkeusoloissa kaatuneiden huolto ja kenttäpostin kuljettaminen unohtamatta eri taistelulajien hallintaa.

Linjaharjoitus 2:een mennessä olemme harjoitelleet niin teoriassa kuin käytännössäkin ryhmän johtamista, komentopaikan pystyttämistä, viestilaitteiden käyttöä, ryhmän hyökkäystä ja puolustusta - sekä tottakai kenttämuonitusta. Jokainen saa myös hygieniakoulutuksen ja suorittaa hygieniapassin.

Ulospäin näkyvä osa on vain jäävuoren huippu. Ei ole tavatonta nähdä partion verran sotilaskeittäjiä laulavan radion tahtiin muonitustehtävien parissa, tai yksittäisen taistelilijan ottavan äkillisen kokovartalo-halauksen isänmaan kanssa ja nousevan siitä välittömästi takaisin ylös jatkaen kohti tuliasemaansa.

Raskaimpienkin tehtävien ja väsymyksen painaessa ryhmähenki korostuu. Toisia kannustetaan ja autetaan omien kykyjen mukaan. Yhdessä nauretaan virheille ja nautitaan onnistumisista.

Linjalla tehdään omalla tavallaan näkymätöntä mutta kuitenkin elintärkeää työtä, joka taistelulukentällä mahdollistaa koko taisteluosaston toiminnan. Hetkeäkään emme ole katuneet linjavallintaamme.

Kysymys kuuluukin: Onko sittenkään monipuolisempaa aselajia kuin tämä?

Kultainen kuljetus

oppilaat Arttu Harju ja
Justiina Kolehmainen

Kuopion huoltopataljoonan aliupseerikurssin yksi kolmesta linjasta on kuljetuslinja, joka on todella monipuolinen ja hyödyllinen myös siviilielämään. Kuljetuslinjalla varusmiehillä on mahdollisuus saada BEC1EC-ajo-oikeudet ja ammattipätevyydet, sekä laadukasta johtajakoulutusta.

Aliupseerikurssin seitsemän ensimmäistä viikkoa eroavat kuljetuslinjalla muista linjoista, kun pääpainona ovat autokoulu ja ajo-oikeuksien saaminen. Autokoulun lisäksi iltaisin opiskellaan johtamistaitoja, jonka takia päivät ovat välillä hyvin kiireisiä.

Loput yhdeksän viikkoa ovat lähinnä täysin linjakohtaista koulutusta. Perehdymme puolustusvoimien erilaisiin ajoneuvoihin aluksi oppitunnein, jonka jälkeen harjoitellaan niiden käyttöä käytännössä vaihtelevissa tilanteissa ja erilaisissa maastoissa. Linjalla opiskellaan monipuolisesti muun muassa kuormien sidontaa, kylmäkäynnistyksen erilaisia vaihtoehtoja, ajo-

neuvojen hinaamista, rahtikonttien käsittelyä, maastokuorma-autoilla maastoajoa, renkaan vaihtoa, kitkaketjujen ja lisälaitteiden käyttöä, ajoneuvon pelastamista, sekä marssia ajoneuvoilla.

Monipuolisen koulutuksen takia on erittäin tärkeää, että kaikki puhaltavat yhteen hiileen. Tätä edesauttavat ammattitaitoiset kouluttajat ja normaalia pienempi ryhmäkoko. Onneksi joukostamme löytyy myös niitä jotka ovat tehneet logistiikka-alan töitä ennen palvelukseen

astumista, jolloin tietoa on helppo omaksua myös heiltä.

Loppujen lopuksi kurssi työskentelee tiiviisti kuudentoista viikon ajan, jonka aikana ryhmän kiinteyserkeää muodostumaan tiiviiksi. Kuljetusaliupseerin on oltava tarkka ja huolellinen, koska ajoneuvot ovat raskaita ja kookkaita. Huolimattomuus ja osaamattomuus aiheuttavat vaaratilanteita. Jotta vaaratilanteilta säästyttäisiin, toimitaan ajoneuvoja käytettäessä aina pareittain, sekä opetellaan asiat perin pohjin, niin että kaikki osaavat ja tietävät mitä tekevät. Sääntönä toimii, että ketään ei jätetä jälkeen, sillä ryhmä on yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki.

Kokonaisuutena kuljetuslinjalla vallitsee vahva yhteishenki ja linjalta valmistuu kurssin päätteeksi ammattitaitoisia alikersantteja. Varusmiespalveluksen aikana suoritettu koulutus avaa uusia ovia reservissä ja mahdollistaa vaikka uuden uran ja mikä tärkeintä, antaa suuren hyödyllisen ja mielenkiintoisen, loppuelämässä muistuvan varusmiespalveluksen. Lisäksi uskomme, että linjalta saadut ystävyssuhteet säilyvät myös varusmiespalveluksen jälkeen.

Lääkintälinja - huollon erityisosaajia

oppilaat Mari Mikkonen ja
Riku Koivumäki

AUK2 alkoi lokakuussa uuden oppilaiden tulolla 1. erilliseen autokomppaniaan aina Haminan ja Ivalon väliltä. Lääkinnän koulutus alkoi kenttä-sairaanhoitajan pitämällä oppitunneilla, joissa opiskeltiin teoriassa muun muassa sotavammoja, potilaan tutkimista ja ensihoitopaikan perustamista. Katsoimme kuvia sotavammoista sekä mieleenpainuvan videon, jossa näimme milaista on toimia tositalanteessa.

Teoriaopintojen jälkeen pääsimme harjoittelemaan käytännössä opittuja asioita linjaharjoituksemme aikana. Ensimmäisenä päivänä pääsimme rakentamaan ryhmässä laavuja sekä harjoittelemaan erämiestaitoja. Hankimme itse poltopuut maastosta, koska pidimme nuotioita yllä yön ajan vuorollaan tulivartiovuoroissa.

Koko harjoituksen ajan majoituimme omatekemissämme laavuissa, ja se oli suurimmalle osalle tulevista lääkintäaliupseereista uusi ja mielenkiintoinen kokemus.

Päivisin koulutuksen aiheina olivat taisteluensiapu, jossa harjoitelimme etulinjassa taistelupelastajan toimintaa sekä haavoittuneen evakuointia lääkintämiehen pelastuspisteelle. Lääkintämiehen pelastuspisteellä harjoitelimme haavoittuneen tarkempaa tutkimista, kaluston käyttöä, lämpimänä pitoa sekä potilasluokittelua.

Kolmas koulutusaihe oli ensihoitopaikan perustaminen sekä siellä toimiminen eri rooleissa kuten lääkintäaliupseerina, lääkintämiehenä sekä lääkärinä.

Iltaisin meillä oli koulutusten jälkeen ohjelmaa muun muassa

vedenkeittokilpailun muodossa, jossa ryhmät kilpailivat ketkä saavat veden kiehumaan nopeimmin. Lisäksi viimeisenä iltana oli hypotermiatesti, jossa yksi ryhmäläisistä pääsi kokeilemaan käytännössä miltä tuntuu hypotermian oireet. Muun ryhmän tehtävänä oli huolehtia kaverin lämpimänä pidosta sekä evakuoinnista ensihoitopaikalle.

Harjoitus päättyi evakuointimarsiin, jossa käytimme tilapäis- sekä kenttäpaareja. Yksi ryhmän jäsenistä oli haavoittunut ja muiden

ryhmän jäsenien tehtävänä oli evakuoida haavoittunut kasarmille. Matka ei ollut kovin pitkä, mutta maasto oli sitäkin haastavampi. Lääkintälinjalla oppii taitoja, joista on paljon hyötyä myös siviilissä. Jokainen pääsee kehittämään ensiaputaitojaan sekä saamme EA2-kortit. Linjasta on erityisesti hyötyä jos on kiinnostunut opiskelemaan sosiaali- ja terveysalaa.

Linjalla yhteishenki on omaa luokkaansa ja kurssin jälkeen käteen jää paljon hyviä ystäviä!

Tuli ja liike

► kapteeni Aki Säkkinen

Tuli ja liike on kaikille sotilaille tuttu käsite, joka opitaan jo peruskoulutuskaudella harjoitellessa partion hyökkäystä. Aliupseerikurssilla harjoittelua jatketaan ja tulen ja liikkeen omaksuminen onkin jokaiselle oppilaalle keskeinen tavoite. Tuli ja liike tuntuu helposti päivänselvältä asialta vaikka sen taustalla on useita psykologisia ilmiöitä.

Usein puhutaan siitä, että uhkavassa tilanteessa ihminen reagoi joko taistelemalla tai pakenemalla. Sotilaan käyttäytyminen taistelussa on huomattavasti monimuotoisempaa.

Taistelemisen ja pakenemisen lisäksi sotilas voi jäätä tai päätyä touhuamaan jotain täysin turhaa. Jäätyvä sotilas keskeyttää toimintansa ja pysähtyy kuuntelemaan ja havainnoimaan mitä oikein tapahtuu. Pysähtyminen voi jatkua ärsykkeiden kasaantuessa nopeammin kuin sotilas kykenee asiaa

käsittämään. Tänä aikana kaikki muu toiminta lakkaa.

Turha touhuaminen tarkoittaa sitä, että ihmisillä on taipumus tehdä paineen alaisina sitä mikä on haluttavissa, eikä sitä mikä on tärkeää. Tämä ilmenee esimerkiksi ryhmäseiden avustamisena, ampu-
matarvikkeiden ja veden kantamisena, varusteiden korjaamisena tai radion käyttämisena.

Kaikki nämä ovat tarpeellisia tehtäviä, mutta turhaa on se, että sotilaat voivat jäädä tekemään niitä silloinkin kun on tärkeämpää taistella. Tämä johtuu siitä, että esimerkiksi veden ja ampumatarvikkeiden kantaminen on henkisesti paljon helpompaa – ja fyysisesti vähemmän vaarallista – kuin nouseminen ylös poteron suojasta vihollista ampumaan.

Taistelemalla reagoivaan vastustajaankin voidaan vaikuttaa. Liikkeen suojaaminen on mahdollista ampumalla vastustajaa voimakkaasti, vaikka yksikään laukaus ei osuisi. Kohti ampuminen aiheut-

taa vastustajassa pelkoa jonka seurauksena hän hakee vaistomaisesti suojaa tulelta. Tällöin vastustaja on lamautettu, eikä hän kykene vastaamaan tuleen tehokkaasti.

Vastustajan lamautumisen voimakkuus riippuu luodin ohilentoehtäisyydestä, laukausten määrästä ja ohilentävän luodin äänenvoimakkuudesta. Kaksi ensimmäistä ovat intuitiivisesti pääteltävissä, mutta viimeinen voi yllättää. Mitä voimakkaammin luodin ääni kuuluu sitä uhkaavammalta tulitus vastustajasta tuntuu.

Ohilentoehtäisyyden lisäksi luodin äänenvoimakkuuteen vaikuttavat luodin massa ja lentonopeus eli käytännössä kaliiperi. Rynnäkkökiväärillä onkin ammuttava enemmän laukauksia kuin vaikkapa ilmatorjuntakonekiväärillä, jotta päästään samaan liikettä suojaavaan vaikutukseen. Tämä havainnollistaa sitä, miten psykologisten ilmiöiden tuntemus voi auttaa taisteluteknisellä tasolla tehtävissä päätöksissä.

Hallintajoukkueen jäsenenä

oppilas Ronja Juntunen

” Ilman Pohjois-Suomen viestipataljoonan hyvää sisäistä yhteistyötä, sodanajan joukoista puuttuisi suuri pala ”

Hallintalinjalla 2. viestikomppaniassa meille koulutetaan viestiasemalinjan rakentaman viestiverkon hallintaa ja valvontaa. Ratkaisemme myös viestiverkon erilaisia ongelmia ja saamme koulutuksen myös ryhmän johtamiseen liittyvistä asioista.

Aliupseerikurssin jälkeen hallintalinja jää 2. viestikomppaniaan. Osa hallintalinjan henkilöstöstä perehtyy viestiverkon suunnitteluun yhdessä viestiupseerin kanssa.

Hallintalinjalla teknologia on erittäin suuressa osassa ja perehdymme muita linjoja enemmän M18-järjestelmään. Liikumme linjamme omilla telakuorma-autoilla ja siirtymisiä tehdään toimin-

nan salaamisen takia paljon. Hallintalinja on jatkuvassa yhteydessä muihin linjoihin ja on tärkeää, että kaikki toimii suunnitellusti.

Ilman Pohjois-Suomen viestipataljoonan hyvää sisäistä yhteistyötä, sodanajan joukoista puuttuisi suuri pala.

Tavallinen päivä harjoituksissa koostuu tukikohtapalvelusta, johon sisältyy viestipäivystystä, lähivartiointia sekä tarvittaessa kiertopartiointia. Neuvomme viestiasemia puhepalvelun kautta, joten päivystyksen aikana puhelin soi lähes aina.

Viestipäivystysvuorot voi olla usein niin pitkiä ja kiireisiä, ettei unta harjoituksissa paljoa tule. Harjoituksissa koettujen haasteiden ansiosta elämä kasarmilla tuntuu kevyeltä ja rennolta. Harjoituksissa meillä on hyvä ryhmähenki ja viikot menevät yleensä hujauksessa. Ensimmäisessä harjoituksessa, jossa pääsimme perehtymään hallin-

taan, tutustuimme järjestelmiin tavallisessa luokkaympäristössä. Tietoa alussa tuli paljon, mutta muistiinpanoja tekemällä päästiin jo pitkälle. Vanhempi saapumiserä otti oppilaat vastaan ammattitaitoisesti ja kehittymistä on tapahtunut paljon.

Olen ammatiltani vartija, eikä minulla ole aikaisempaa taustaa tietotekniikasta tai sähkötekniikasta. Koen itse, että tausta ei ole este hakea hallinnalle. Hyvällä motivaatiolla ja ahkeralla työllä olen kehittynyt muiden oppilaiden kanssa samaa vauhtia.

Minua kiinnosti erityisesti nykyaikainen sodankäynti ja Puolustusvoimien erilaiset järjestelmät. Minua kiehtoi myös se, että porukka on tiivis ja ryhmähenki erityisen hyvä.

Haasteena oli se, että oppilaita valitaan hallinnalle vain muutama. Tavoitteenani on olla vähintäänkin yhtä hyvä johtaja tulevalle saapumiserälle, kuin mitä meille on oltu.

Komentopaikkalinja - Viimeinen puolustuslinja

► oppilaat Elina Siik ja Milla Lukin

Ne kuuluisat linjamme tehtävät, perusta, suojaa ja ylläpidä komentopaikat, ovat tulleet takuulla tutuiksi oppilaillemme jo lukuisia kertoja. Taistelunjohtokeskukset ja taktiset komentopaikat sananmukaisesti kertovatkin, että komentopaikoilla johdetaan taisteluja muun muassa rakentamiemme viestiyhteyksien kautta. Käytännössä jos rakennamme yhteydet nopeasti ja ennen kaikkea onnistuneesti, tykistö saa tulikomennot läpi.

Ilon kautta - vaikka juoksemalla

On ilo kuulua joukkoon, joka ahkeralla, motivoituneella ja sisukkaalla asenteella kykenee suoriutumaan annetuista tehtävistä ansiokkaasti vaikkakin aikamääreet tuntuvat toisinaan mahdottomilta. Linjamme pienestä vahvuudesta huolimatta, yhteishenkemme on sitäkin parempi.

Yhteishenkemme lisäämiseksi ja fyysisen kunnon parantamiseksi

liikuntakoulutusten määrä viikko-ohjelmissa lisääntyi huomattavasti AUK 1:n alussa. Esimerkiksi taistelunjohtokeskuksen perustamisessa tarvitaan voimaa ja kestävyyttä, sillä kalusto painaa useita satoja kiloja.

Toisinaan olemme päässeet harjoittelemaan myös hyökkäystä, mutta se on käytännössä vielä lapsen kengässä. Keskitymme pääasiassa puolustamiseen. Kulunvalvontapaikka ja vartiopotero ovatkin tuttuja ennen kaikkea harjoituksista ja niistä tulee varmasti jokaiselle muistoja mieleen.

”Missä Tötterström on? - kahdeksan tuntia kulunvalvontapaikalla”. Miksi ei ole valmista?

Mitä tekisimmekään ilman linjamme ammattitaitoisia ja huumorintajuisia kouluttajia. Heiltä vaaditaan usein harjoituksissa kärsivällisyyttä, sillä puolen yön jälkeen omien ryhmätelttojen pystyttäminen ei ole enää kovin ripeää lukuisen teltan pystytysten jälkeen. Usein kouluttajien suusta kuuluukin ”miksi ei ole valmista”.

Kuka johtaa?

Pienen tiiviin joukkueen ja entistä tiiviimpien ryhmien ansiosta pääsemme jokainen harjoittelemaan johtamista ja harjaannuttamaan omia taitoja johtajana. Vahvuudeltaan pienen ryhmän johtajana oppii tuntemaan alaiset hyvin ja siten on helpompaa ja rennompaa johtaa. Saa varman otteen merkittävään ja kunnioitettavaan tekemiseen.

Lepää, kun siihen on mahdollisuus ”Yritin kysyä puolta tunnussanaa, mutta se ei vastannut.” Komentopaikkalinjalla jokainen taistelija oppii varmasti arvostamaan vähäistäkin lepoaikaa, kuten eräs taistelijakin vartiovuorollaan ymmärsi.

Jokaisen työpanos ja läsnäolo varsinkin harjoituksissa on tärkeää, sillä linjamme vahvuuteen nähden vartiovuoroja on erittäin paljon. Toisaalta jos apua tarvitaan, sitä myös toisille annetaan.

Hyvin keskenään toimeentuleva joukkue sen mahdollistaa.

Sissiradistit puhaltavat yhteen hiileen

oppilaat Veronica Kohvakka,
Lauri Mehtonen ja
Matias Toropainen

Sissiradistilinja, tämä monelle tuntematon koulutushaara kätkee sisäänsä enemmänkin kuin vaativia metsäharjoituksia, uuvuttavia sähkötysoppitunteja sekä omalaatuiset kouluttajat. Sissiradistikoulutus kestää vuoden. Meistä koulutetaan tänä aikana tiedustelupartion radisteja. Ensimmäisen puolen vuoden aikana Kajaanissa meille opetetaan sähkötystä, monenlaisen radiokaluston käyttämistä ja erityylisten viestien lähettämistä.

Sähköty

Sähkötyharjoittelu on iso osa koulutustamme, joten käytämme siihen paljon omaa vapaa-aikaamme. Sähköty on tositilanteessa

varmin keino saada viesti perille. Sähkötytavoitteet ovat ankarat ja jollei niihin päästä, jäädytään viikonloppuisin harjoittelemaan lisää. Hyväksytysti suoritetuista sähkötyskokeista meidät kuitenkin palautetaan lomapäivillä.

Harjoituksemme

Kajaanissa fyysistä koulutustamme ei ole unohdettu. Ensimmäisen kunnan koettelemuksemme oli viiden päivän mittainen viestiliikenne- ja suunnistusharjoitus. Sinä aikana suunnistimme metsässä rinkat selässä rastilta rastille sekä otimme radioilla yhteyttä tukiasemaan.

Harjoituksen aikana saimme ruokatydynnyksiä vasta kun onnistuimme niitä tilaamaan radion välityksellä. Yöpyminen tapahtui tähtitaivaan alla.

Toinen harjoituksemme suoritettiin Onttolan rajajääkärien matkassa. Viikon aikana pääsimme tutustumaan tulevaan toimintaamme Onttolassa.

Viikon kruunasi loppusiirtymä, johon oli varattu aikaa 24 tuntia ja matkaa kertyi yli 45 kilometriä. Raskaan viikon jälkeen sauna sekä ajatukset itsensä ylittämistä lämmittivät mieltä.

Linjamme kouluttajat vaativat paljon kurinalaisuutta ja oma-aloitteisuutta, mutta vastapainoksi he myöntävät meille monia etuja. Näitä ovat esimerkiksi laajan ase-koulutuksen lisäksi virkistävät sotilaskotitauot.

Onttola

Aliupseerikurssin jälkeen siirryimme alikersantteina Onttolan Rajajääkärikomppaniaan, missä meille koulutetaan pääasiassa fyysisempää tiedustelupartiossa toimimista.

Jokainen radisti kouluttaa myös itselleen oman radiomiehen, joka toimii apunamme harjoituksilla. Kaksi pätevää radistia jää Kajaaniin apukouluttajiksi kouluttamaan seuraavaa saapumiserää.

Ryhmämme henki

Ryhmähenki ja sen merkitys kasvavat suuresti koulutuksen aikana. Peruskaudelta lähtien pieni porukka tulee saada toimimaan, jotta selviämme yhdessä mitä rankimistakin haasteista. Tiedostamalla pienenkin kinnan taistelijoitten kesken voivan lamaannuttaa joukon toimintakyvyn, osaamme yhdessä puhaltaa yhteen hiileen tilanteen vaatiessa.

”Masto nousee!”

► oppilaat Kalle Rimmistö, Jaakko Soinio, Janne Paananen ja Ville Ahonen

Uudet oppilaat seuraavalle aliupseerikurssille on valittu, ja jokainen löytää itsensä uuden haasteen edestä. Meistä koulutetaan tulevia ryhmänjohtajia, joiden on oltava ryhmänsä parhaita taistelijoita ja voimavara, joka vie ryhmäänsä eteenpäin omalla esimerkillään.

Viestiasemalinjalla yhdistyvät viestijärjestelmien hallitseminen ja käytännön läheinen mastotyö. Koulutuksessa painotettiin alusta alkaen kuinka tärkeää viestiasemaryhmän tehtävä on, sillä jos emme kykene muodostamaan toimivaa viestiverkkoa, koko taisteluosaston toiminta vaarantuu. Esimerkiksi jääkärit jäävät ilman tykistön tukea, jos tulikomennot eivät välity viestiverkossa.

Yksi mieleenpainuvimmista kokemuksista oli johtamisjärjestelmäharjoitus, jossa pääsimme harjoittelemaan viestiverkon perustamista. Harjoituksen aikana sai hyvän käsityksen viestiaseman toiminnasta taistelukentällä.

Siirsimme ja perustimme aseman useamman kerran, kellonajasta riippumatta. Vaikka uni jäikin vähälle, oli tärkeää pysyä tilanteen tasalla, jotta seuraava maston perustaminen olisi organisoitu ja mahdollisimman nopea.

JOJÄ eli johtamisjärjestelmäharjoitus oli 5 päiväiseksi harjoitukseksi fyysisesti ja psyykkisesti vaativa. Aseman perustamisessa konkretisoitui ”mitä nopeammin, sitä nopeammin.” Tämä edellytti, että ryhmän etu piti laittaa oman edun edelle.

Viestiasemalla ryhmänjohtajana toimiminen on vaativaa, mutta myös palkitsevaa, kun onnistuu luomaan ryhmään hyvän tahtotilan vastoinkäymisistä huolimatta. Ryhmänjohtajan täytyy olla tietoinen ryhmänjäsenten tilanteesta ja valvoa heidän toimintakykyään.

Aseman perustamisen pitää olla hyvin organisoitu. Jokaisella on kokoajan oma tehtävä kirkkaana mielessä. Ryhmänjohtajan on uskallettava olla riittävän vaativa, jotta käsketyt tehtävät saadaan suoritettua, minkä jälkeen asemalla voidaan siirtyä tukikohtapalveluun. Ryhmänjohtajan on myös tärkeä osata rytmittää vartio- ja päivystysvuorot tasaisesti ryhmän pienen koon takia.

Aliupseerikurssin loputtua oppiminen ja vastuun kantaminen jatkuvat johtamiskaudella. Tulemme toimimaan viestiasema- ja teleryhmänjohtajina, sekä muutama tulee jäämään aliupseerikurssille apukouluttajiksi. Vertaisjohtamisen sijaan johdamme viestimiehistä koostuvaa ryhmää.

Viestiasema- eli Alfa-linja oli hyvä valinta aliupseerikurssin linjavallinnaksi. Kurssin aikana on opittu paljon oman aselajin toiminnasta ja johtamisesta. Täällä on päässyt haastamaan ja kehittämään itseään vuorovaikutustaidoissa erilaisten ihmisten kanssa, erilaisissa tilanteissa.

Pioneeritoiminta - apuaselaji

► kapteeni Jari Pirttimaa,
Pioneerilinjan johtaja

Pohjan pioneeripataljoonassa sen teknillisessä komppaniassa alkoi jälleen uusi kurssi syksyllä 2018 - niinkuin monina vuosina ennenkin. Oppilaita oli vain normaalia enemmän, koska kurssin vahvuus olikin 70 oppilasta. Kouluttajien kesken hämmästeltiin myös suurta määrää ja silloin tuntui että onko tässä edesämme "Mission impossible 7."

Pelko kuitenkin hälveni jo alkuvikkojen aikana kun joukosta selkeästi paistoi läpi into oppia. Sairastuvalla väkeä kävi aikaisempiin kursseihin verrattuna harvinaisen vähän ja näin ollen kertauskoulutus ei näytellyt pääosaa oppilaiden koulutuksessa. Tätä kirjoittaessa on reserviupseerikouluun saatu lähetettyä jälleen huippuporukka ja huollon eri kursseille mentiin taas intoa puhkuen. Jäljelle jääneiden kanssa koulutus jatkuu kohti kurssin loppua.

Yhteistyötä muiden aselajien kanssa

Isäni sanoi aikoinaan minulle että pioneerit on apuaselaji. Silloin tuo kalskahti vähän huonolta korvaan, olinhan silloin menemässä itse reserviupseerikurssille. Samassa paikassa oli isänikin käynyt "pari vuotta" aiemmin. Nyt kuitenkin olen ymmärtänyt asian.

Meillä kaikilla on tehtävä taistelulukentällä. Ilman toisen apua ei selviä. Jalkaväki hoitaa taistelua taistelulukentällä ja sen taistelun tukemiseksi he tarvitsevat pioneeria. Me pioneerit rakennamme heille sulutteita pysäyttämään vihollisen vaunut.

Huolto tukee meitä molempia omissa töissämme toimittamalla meille miinoja ja muita tarvikkeita. Tykistö avaa tulen tarvittaessa ja tukee taistelua tasaltaan tulenjohdattajien välityksellä.

Huollossa taisteluväline, materiaali, talous ja lääkintäpuoli pitää

vät huolen, että asiat tapahtuvat oikea aikaisesti. Ilman näitä apuaselajien ketjuja ei mitään taistelua voiteta.

Kurssilla olen yrittänyt johdattaa teidät oppilaat ymmärtämään sen tosiasian, että olemme isäni sanoin apuaselaji. Siitä ei saa olla pahoillaan koska kuulumme kuitenkin yhteiseen ketjuun jonka jokaisen lenkin on tositilanteessa oltava vahva.

Yhdessä kurssin aikana kävimme yhteistoimintaa jalkaväkilinjan kanssa rakentamalla heille sulutteet heidän taisteluunsa liittyen. Yhteydenotot olivat alussa hieman ontuvia, mutta lopulta päästiin yhteiseen säveleen. Nyt osaavat jalkaväkimiehet pyytää oikeita asioita ja meidän oppilailla on ymmärrys siitä mitä kannattaa tarjota.

Yhteisesti jalkaväkilinjan kanssa oltiin myös seuraamassa lääkintähuollon kulkua, jonka toteutuksesta vastasi lääkintälinja Huolto-komppaniasta. Huoltoaliupseerikursseja autoimme opettamalla heille pioneeritoiminnasta perusteita. Nyt heilläkin on ymmärrys siitä mitä me teemme ja samalla he kehittyivät meidän huoltamisessa kun tietävät millaista työtä me teemme.

Tykistön oppitunnilla saimme kuulla miten tykistö ryhmittyy. Pioneerit usein käsketään varautumaan toimintoihin juuri oman tykistön alueille.

Näillä yhteisillä harjoituksilla olemme luoneet teille pohjan toimia taistelulukentällä yhdessä muiden kanssa. Älkää koskaan luulko, että olette yksin. Yhteisillä ponnistuksilla tätä maata on aikoinaankin puolustettu. Vanha sanonta pitää paikkansa edelleen.

Kaveria ei jätetä.

kuva: Miika Moilanen

Kurssi huudettu!

oppilaat Sampo Kokkonen ja Matias Jokinen

Intti on elämän parasta aikaa, sanoo vanha sananlasku. Varusmiehet suhtautuvat kyseiseen sanontaan varmasti kukin omalla asenteellaan, mutta Pohjan pioneeripataljoonan aliupseerikurssilla se ei ole kaukana totuudesta.

Me, kurssin 70 aliupseerioppilasta, olemme saaneet kokea AUK 1:n aikana niin huippuhetkiä kuin kotikäväpäiviäkin. Seitsemän viikkoa ja kaksi leiriä takana, ja huh, mitä kaikkea olemmekaan oppineet (ja kantaneet).

Juuri alokaskauden tuvan turvasta päässyt oppilas huomasi heti ensimmäisenä, että vastuun määrä omasta itsestään ja myös muista oli yhtäkkiä kasvanut huimasti. Osa oppilaista toimi ryhmänjohtajina ja yksi jopa joukkueenjohtajana joka viikko. Kaiken lisäksi meitä oli ohjaamassa vain kolme apukouluuttajaa, mikä tuntui pieneltä määrältä verrattuna peruskoulutuskauden 15 alikersanttiin. Totuimme järjestelmään pian, vaikka joukkueenjohtajan tehtävissä toimivilla näkyikin toisinaan otsalla hikisaroita.

Alussa oppilaan mieltä kuormitettiin suurilta osin teoriasisällöllä. Räjähdyttämisen, raivaamisen ja suluttamisen tulivat ja menivät kokeiden kera. Samassa paketissa tuli se tärkein: hyvän johtajan piirteet ja käslynantotaidot. Pian siirryttiinkin jo harjoitusalueelle, ja saimme soveltaa oppimaamme käytännössä.

Intissä oppii parhaiten tekemällä, kuten meillekin painotettiin, ja se näkyi. Käskyt alkoivat luistamaan, I-palkit räjähtelivät taivaan tuuliin eivätkä miinaestelomakkeetkaan enää tuottaneet suurta

päänvaivaa. Tästä huolimatta tiedämme, kuinka paljoa emme vielä tunne tai hallitse. Oppimisemme tulee jatkumaan ja syventymään AUK 2:n ja RUK:n aikana valmistamisen meitä uusien alokkaiden saapumiseen.

Ahkeran oppimisen ja tiukan aikataulun lomaan on kuitenkin mahdunut hyviä ja jopa rentojakin hetkiä: upeat pimeäämmunnat valoraketien valossa, tiivistunnelmai-

set tela-ajoneuvoajelut parinkymmenen palvelustoverin kanssa sekä makkaranpaisto Vuosangan ampumaleirillä metristen lieskojen leimutessa.

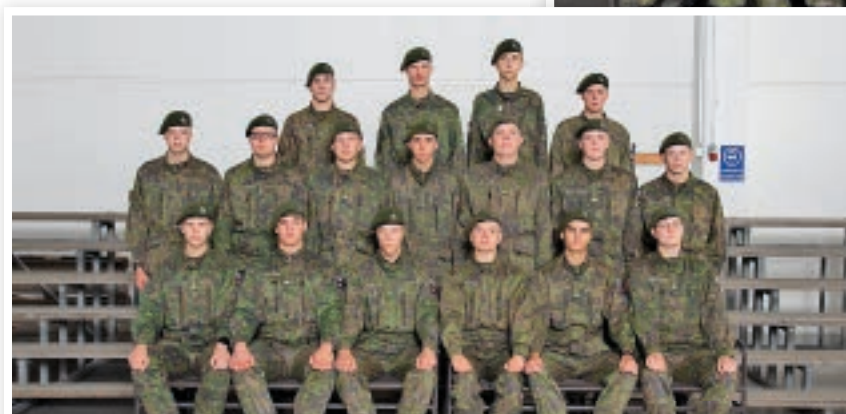
Voimme siis varmasti todeta, että vaikka välillä täytyykin polkea polkupyörää alamäkeen tai viettää unettomia öitä telttaa pystyttäessä, pioneerialiupseerioppilas suorastaan räjähtää kohti uusia haasteita.

Kainuun priikaati 2018
Pioneeriläpseerikurssi POHPIONP

Kainuun priikaati 2018
kurssi POHPIONP 2/18 (TEKNK) 1. Ryhmä

Kainuun priikaati 2018
Pioneeriläpseerikurssi POHPIONP 2/18 (TEKNK)

Kainuun priikaati 2018
Pioneeriläpseerikurssi POHPIONP 2/18 (TEKNK) 2. Ryhmä

Kasvot vasten uusia tuulia

alikersantit Kananen, Leinonen
ja Hakala, sekä someagentti
Järvi, VMTK:n 2/18 toimikunta

Tämä toimikausi alkoi mukavan kesäisissä tunnelmissa. Voisin sanoa että lämpöä riitti aivan tarpeeksi, sillä jouduimme tukeutumaan vanhaan tuulettimeen, jonka voimavarat eivät kumminkaan riittäneet viilentämän ilmaa tarpeeksi. Hiestä märkänä tuli katseltua vanhojen toimihenkilöiden kotiutumista.

Me jatkoimme hyvällä sykkeellä toimintaa, tehden heti alkuun muutamia uudistuksia toimitiloihin. Toimitilojen sisäjärjestys muuttui radikaalisti, hankimme uusia tietokoneita varusmiesten käyttöön, sekä siistimme hieinan varastoamme, joka oli edellisten toimikausien jäljiltä jäänyt sellaiseen kuntoon, ettei sitä olisi kenenkään halunnut nähtävän.

Se ei silti estänyt meitä, sillä olimme päättäneet että tästä toimikaudesta tulee hyvä.

Peruskoulutuskauden lopussa oli perinteisesti VMTK-Teemapäivät, jonne olimme kutsuneet huimat määrät oppilaitoksien, sekä eri yritysten edustajia rekrytoimaan ja kertomaan opiskelumahdollisuuksista sekä työpaikoista palveluksen jälkeen. Päivät olivatkin suuremmat kuin koskaan aiemmin, ja poikivat hyvää palautetta niin varusmiehiltä kuin organisaatioiden edustajilta.

Päiviä seuraamassa myös Varusmiestoimikunnan pääsihteeri, jonka vierailun myötä meidän prikaatimme ainutlaatuisia teemapäiviä yritetään myös viedä muualle Suomeen.

Näiden ohessa myös Varusmiesliitto piti tilaisuuksia uusille varusmie-

hille, joissa kerrottiin uudistuksista ja lakimuutoksista, jotka koskevat varusmiehiä ja asepalveluksen tulevaisuutta.

Liikuntakerhojen organisoiminen alkoi kunnolla peruskoulutuskauden ensimmäisen viikon jälkeen; tuolloin nimittäin oli VLK-ohjaajakoulutus Kuusamossa, jonne Varusmiestoimikunnalta lähti edustaja muutaman uuden liikuntaohjaajan kanssa. Tilaisuus oli erittäin antoisa ja saimme hyviä vinkkejä liikuntakerhojen ylläpitämiseen ja opimme kuinka pidetään osallistumisen kynnys matalana. Kerhothan lähtivät rullaamaan ongelmitta seuraavien viikkojen aikana, uusia vetäjiä nimittäin riitti.

Toimikauden aikana tärkein yhteistyömme tapahtui yksikköedustajien kanssa, joita emme voi kiittää tar-

peeksi. Tieto parannettavista asioista ja myös positiivinen palaute meidän, Sotilaskodin sekä Hoikanhovin toiminnasta oli mieltä lämmitävää. Ilman yksikköedustajia me emme voisi ottaa kantaa erinäisiin edunvalvonta-asioihin ja kukaan ei tietäisi mitä varusmiehille kuuluu, ja kuinka heidän palveluksensa sujuu.

Suuret kiitokset menevät kaikille yksikköedustajille, eikä pidä unohtaa sotilaskotia, joka on tukenut Varusmiestoimikuntaa erittäin paljon. Sotilaskodin sisarille myös suurkiitos kaikesta yhteistyöstä meidän kanssamme.

Toivotamme uusille toimihenkilöille tsemppiä tulevia koitoksia ja hommia varten. Meillä on vahva usko heihin, että he saavat aikaiseksi vielä paremman toimikauden kuin edeltäjänsä.

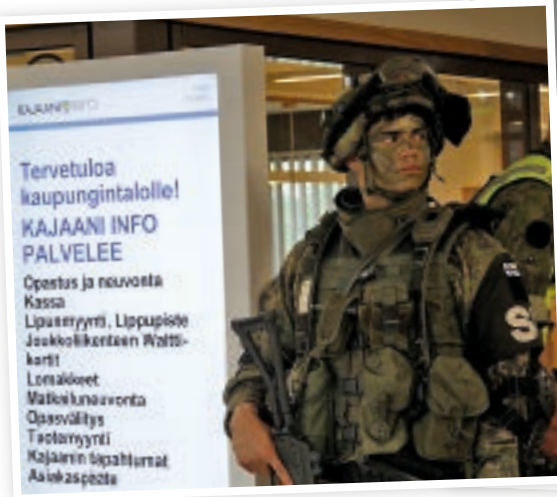
Kuva: Joona Ljokkoi

Osumat ja iskemät

Sotilaspoliisi harjoitteli kaupungintalolla

Sotilaspoliisi harjoitteli kaupungintalolla kiinteistön suojaamista ja epäilyttävien henkilöiden kiinniottoa syyskuussa. Mukana harjoi-

tuksessa oli kaupungintalon henkilöstö, joka harjoitteli samalla evakuointia kiinteistöstä.

Sotilaspoliisi-henkilöstö haastavissa harjoituskohteissa

Sotilaspoliisihenkilöstö harjoitteli haastavia tilanteita lokakuussa ampumaradalla ja vaarallisten henkilöiden kiinniottamista erityyppisissä olosuhteissa mm. varatorakennuksessa ja entisellä hammaslääkäriasemalla.

Hopea ei ole häpeä

Kajaanin varuskunnan urheilijoiden joukkue isäntänä otteli hopeaa Sotilasurheiluliiton futsal-turnauksessa marraskuussa Kajaanissa. Voiton vei Rovaniemen varuskunnan urheilijat.

Kaupunki vierailulla

Kajaanin kaupungin johtoa kävi perehtymässä toimintaamme loka-

kuussa. Erityiskohteena oli kuljetajakoulutus ja huollon järjestelyt.

Läheiset vierailivat varuskunnassa

Heinäkuun alokkaat tapasivat läheisensä varuskunnassa ensimmäisenä palvelusviikonloppuna. Vieraita riitti useita tuhansia molemmille päiville ja sää suosi vierailua.

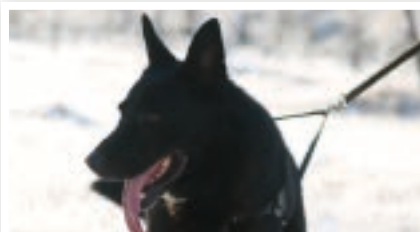
kuva: Antoine Michel

kuva: Olli Peräaho

Ego on vuoden sotakoira

Suomen Kennelliitto valitsi spn Egon Vuoden Sotakoiraaksi. Ego on tehnyt pitkäjänteistä työtä Sotakoiraosastolla koiranohjaajien koulutuskäytössä ja on kaikkien kaveri. Ego palkittiin juhlallisesti 15. joulukuuta Messukeskuksessa. Kuvat: Satu Hujanen

Rykmentti marssii uudessa komennossa

Kainuun tykistörykmentti sai uuden komentajan kesäkuussa kun evl Marko Palokangas (vas) luovutti tehtävänsä kaimalleen, evl Marko Leppäselle. (kuva: Satu Hujanen)

Maanpuolustustapahtumien superviikonloppu elokuussa

Vietimme elokuun puolivälissä maanpuolustustapahtumien superviikonloppua Oulu-Kajaanialueella.

Rosvopaisti

Aloitimme Oulussa veteraanien rosvopaistitapahtumassa, jossa noin 600 veteraania, puolisoa, leskeä ja lottaa nautti viihteellisestä ohjelmasta ja tietenkin suussa sulavasta rosvopaistiannoksesta.

Kalustonäyttely

Oulussa esiteltiin kalustoa kattavasti Heinäpäässä ennen toimintanäytöksen alkua.

Puolustusvoimat 100 -toimintanäytös

Toimintanäytös Oulun Heinäpäässä houkutti runsaasti katsojia paikalle.

Kentällä nähtiin toimintaa niin screeniltä kuin livenä katsojien edessä.

Kesäkiertuekonsertti

Oulun tori pullisteli sateisesta säästä huolimatta yleisöstä kun Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue kajautti ensisävelet ilmoille. Harmittavasti sadetta ja ukkosta riitti siinä määrin, että lavatekniikka petti sähköjen osalta ja konsertti jouduttiin keskeyttämään.

Lipunnosto

Kajaanissa viikonlopun tapahtumat alkoivat juhlallisella lipunnostolla linnansillalla aamuvarhain.

Valatapahtumat

Heinäkuun alokkaiden vala- ja vakuutustilaisuudet pidettiin Vim-

pelinlaaksossa ja ortodoksisten alokkaiden osalta Kajaanin ortodoksisen seurakunnan kirkossa. Vimpelinlaakso oli ääriään myöten täynnä alokkaiden läheisiä seuraamassa juhlovaa tapahtumaa.

Kalustonäyttely

Kalustonäyttely Raatihuoneentorilla houkutteli etenkin perheen pienimpiä ja kahvihammasta kolottavia kansalaisia.

Kesäkiertuekonsertti

Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue puhalsi äänet ilmoille Rantapuitossa. Konsertti oli osa Rantapuitossa järjestettävää Linnanvirta-tapahtumaa ja yleisö löysi jälleen hienosti paikalle piknik-koreineen.

Kuvat: Olli Peräaho

Uudet kasvot

Tervehdys

Näin alkajaisiksi totean, että vaikka maanpuolustusalueet ja sotilasläänit ovat tällä hetkellä jo historiaa, niin on erittäin mukava palata vanhalle toiminta-alueelle. Olen palvellut yli puolet sotilasurastani Pohjois-Suomessa, joten vanhoja tuttuja löytyy varmasti monestakin suunnasta.

Olen sitä mieltä, että joukko-osastossa tehtävä työ on sekä maanpuolustuksen että Suomalaisen yhteiskunnan hyvinvoinnin näkökulmasta kaikkein arvokkainta tekemistä puolustusvoimissa.

Pidän itseäni ensisijaisesti heitinmiehenä, mutta kaikki epä-

suorantulen vaikuttamisketjuun liittyvät toiminnot ovat lähellä sydäntäni. Lapin rajavartiostossa suoritetun varusmiespalveluksen myötä, olen myös aina tuntenut lukkarinrakkautta rajavartiolaitoksen suuntaan.

Vaikka perheeni jääkin nykyiselle asuinpaikkakunnallemme Mikkeeliin, niin tulette suurella todennäköisyydellä tapaamaan myös vaimoni Kirsin ja nuorimman poikani Santerin.

Lopuksi toivotan kaikille Hurtti-Ukon lukijoille menestyksestä vuotta 2019.

Oula Asteljoki
everstiluutnantti
Kainuun prikaatin esikunta-
päällikkö 1.1.2019 alkaen

Uudet kasvot

Tervehdys!

Näin alkajaisiksi on todettava, että paluutani Hoikankankaalle on helpottanut merkittävästi Teiltä prikaatilaistilanteita, niin vanhoilta tutuilta kuin Teiltä uusilta työkavereilta saamani tuki. Olen kokenut itseni tervetulleeksi ja uskon, että tämä on yksi juurisyistä Kainuun prikaatin menestykseen tehtävissään.

Olen sitä mieltä, että parhaimpaan lopputulokseen päästään yhteistyöllä. "Oikeat henkilöt oikeissa tehtävissä" on sanonta, jonka toteuttamisessa henkilöstöosasto on avainasemassa. Tässä työssä me tarvitsemme Teidän kaikkien tukea. Eri henkilöiden vahvuusalueiden, osaamisen ja kehitystarpeiden tunnistamisessa tarvitsemme koko organisaatiota.

Pidän siitä, että prikaatissa on voimakas jatkuvan parantamisen ilmapiiri. Kehittämisen kärjessä kulkeminen edellyttää uusin toimintatapojen omaksumista, vanhasta pois oppimista, jatkuvaa koulutusta ja haasteisiin pelotta tarttumisen ilmapiiriä. Tämä vaatii paljon niin organisaatiolta kuin yksittäisiltä työntekijöiltä, mutta uudistukset tuovat poikkeuksetta mukanaan aina myös jotain hyvää.

Vaikka maaliin ei aina osuta heti ensimmäisellä kerralla, ei virheitä pidä peljätä, mutta niistä tulee ottaa opiksi jatkuvan parantamisen mallin mukaisesti.

Lopuksi tahdon sanoa, että olen ottanut henkilöstöpäällikön vaativat tehtävät nöyränä vastaan ja

että tulen tekemään parhaani Kainuun prikaatin ja sen henkilöstön eteen.

majuri Arto Nurkkala
Henkilöstöosaston päällikkö
1.9.2018 lukien

Alkuvuoden kalenteri

Tammikuu

- 7.1. Alokkaat palvelukseen
- 12.-13.1. Läheistenpäivät

Helmikuu

- 8.-9.2. Valapäivät
- 13.2. Maavoimien vuosipäivä, Oulu
- 22.2. Kuopion huoltopataljoonan perinnepäivä
- 25.-27.2. Veteraanikeräykset
- 25.2.-1.3. Paikallispuolustusharjoitus Oulu-Kemi-Tornio

Maaliskuu

- 1.3. Pohjois-Suomen viestipataljoonan perinnepäivä
- 13.3. Talvisodan päättymisen muistopäivän tilaisuudet
- 20.3. Kotiutuspäivä (255 vrk palvelleet)

Huhtikuu

- 15.4. Lumilajien urheilijat palvelukseen
- 5.4. Kainuun prikaatin vuosipäivä
- 27.4. Kansallinen veteraanipäivä

Toukokuu

- 2.5. Koululaisvierailupäivä varuskunnassa
- 17.5. Lumilajien urheilijoiden läheistenpäivä ja valapäivä
- 19.5. Kaatuneitten muistopäivä

Kesäkuu

- 4.6. Puolustusvoimain lippujuhlan päivä
- 12.6. Puolustusvoimien kesäkiertue, Joensuu
- 13.6. Puolustusvoimien kesäkiertue, Kuopio
- 14.6. Kainuun tykistörykmentin perinnepäivä
- 20.6. Kotiutuspäivä (347 ja 155 vrk palvelleet)
- 27.6. Puolustusvoimien kesäkiertue, Oulu

Heinäkuu

- 8.7. Alokkaat palvelukseen

Puolustusvoimat 100 vuotta -tapahtumamme eri puolilla vastuualueitamme herätti kiinnostusta ja kohtasimme paljon uusia ja vanhoja kasvoja lukuisissa tapahtumissa. Teitte meidän juhlavuoden! Tästä on hyvä jatkaa seuraavat sata vuotta. Kuva: Satu Hujanen

Aliupseerikurssien parhaat alikersantit on palkittu!

Maanpuolustussäätiön kannatusyhdistyksen stipendillä kurssien parhaat

- Jalkaväen aliupseerikurssi: Harmoinen Wilbert Henrikki
- Tykistön aliupseerikurssi: Vanhala Mikko Matti
- Viestialiupseerikurssi: Halme Leevi Eemeli
- Pioneerialiupseerikurssi: Tölli Markus Tapio
- Huollonaliupseerikurssi: Huuskonen Sami Aleksi

Kainuun prikaatin Kilta palkitsi linjojen parhaat

- Jääkäri linja: Nissilä Heikki Veikko Antero
- MUAS-linja: Luopajarvi Mikko Santeri
- Panssarintorjuntalinja: Jämsen Atte Olavi
- Hallintalinja: Toivanen Arttu Kristian
- Komentopaikkalinja: Sulkakoski Milla Kristiina
- Viestiasemalinja: Nurmela Joose Iivari
- Lääkintälinja: Savolainen Janne Juho
- Kuljetuslinja: Lahtela Jukka Tapani

Kainuun tykistö- ja heittimistöilta palkitsi tykistön linjojen parhaat

- Viestilinja: Venäläinen Johanna Vilhelmiina
- Tulenjohtolinja: Tanila Maija Marjatta
- Kranaatinheitinlinja: Paavola Sakari Oskar Tapio
- Rivi-AUK /VYKS linja: Mustajärvi Laura Kerttu

Viestisäätiön palkitsi viestiaselajin parhaat

- Merranmaa Joel Fredrik
- Taskinen Antti Pekka

QA82

